

PARDON MY ENGLISH

aneb T(t)o je blázinec!

Bláznivá hudební komedie z Drážďan

HUDBA A TEXTY PÍSNÍ
LIBRETO

GEORGE & IRA GERSHWIN
HERBERT FIELDS
& **MORRIE RYSKIND**

PŘEKLAD
REŽIE A SCÉNA
HUDEBNÍ NASTUDOVÁNÍ

JIŘÍ ORNEST
ŠIMON CABAN

A DIRIGENTI
CHOREOGRAFIE
KOSTÝMY
DRAMATURGIE
SOUND DESIGN
ZVUK

KRYŠTOF MAREK, JAKUB ŽÍDEK
JANA HANUŠOVÁ
SIMONA RYBÁKOVÁ
PATRICK FRIDRICHOVSKÝ
PETR GAZDÍK
RADEK ODEHNAL

Osoby a obsazení:

GOLO SCHMIDT / MICHAEL BRAMLEIGH

GITA
FRIEDA
MAGDA
BAUER
DR. STEINER
DICKIE CARTER
KATZ / SCHULTZ
POLICAJTI

Robert Jícha, Radim Schwab
Hana Fialová, Eva Jedličková
Tereza Kavecká, Martina Šnytové
Oľga Bezačinská, Eva Zbrožková
Jan Drahovzal, Václav Morys
Libor Olma, Marcel Školout
Tomáš Novotný, Peter Svetlík
Roman Harok, Tomáš Vzorek
Josef Lekeš, Pavel Liška,
Roman Žiška, Pavel Kokoř

GANGSTERŮ

Juraj Čiernik, Jaroslav Rusnák,
Čestmír Prymus, Jiří Siuda,
Petr Miller, Roman Žiška, Jiří Siuda,
Jaroslav Rusnák, Pavel Liška,
Josef Lekeš, Juraj Čiernik,
Adam Grygar

PSYCHIATŘI

Dagmar Mimrová, Eva Nováková,
Ilona Piskořová, Martina Monczková,
Lenka Háčková, Soňa Jungová

SESTRY

PACIENTI
Eva Villámová, Jarmila Hašková, Lucie Kupková, Michaela
Riedlová, Lenka Vaňkátová, Marie Kubátková, Monika Globa,
Martin Tomsa, Simona Straková, Adéla Kvochová, Nikola
Němcová, Petra Španělová, Valerij Globa, Radoslav Labanič,
Tomáš Hoš, Tomáš Haas

Dále účinkují sólisté instrumentalisté orchestru operety/muzikálu.

Sbormistr	Bohumil Vaňkát
Korepetitoři	Sára Bukovská, Petr Miller, Jakub Žídek
Asistent režie	Josef Novák-Wajda
Asistentka choreografie	Jana Tomsová
Text sleduje	Andrea Krzystková
Představení řídí	Slavomír Chmiel
Technický šéf	Stanislav Muntág
Šéf výpravy	David Bazika
Vedoucí umělecko-dekoračních dílen	Barbora Macháčová
Vedoucí výroby kostýmů	Eva Janáková
Jevištní mistři	Miloslav Novák, Petr Novák
Mistr osvětlení	Stanislav Dvořák
Mistr zvuku	Otakar Mičoch
Mistrová vlásenkárny	Renáta Školoutová
Mistrová garderoby	Naděžda Vránková
Mistrová rekvizit	Alexandra Václavíková

Scénické dekorace vyrobily umělecko-dekorační dílny NDM.

Technolog – Ivana Stuchlíková, mistr čalounické dílny – Petr Missig, mistr malířsko-kašéřské dílny – Jaroslav Macháč, mistr truhlářské dílny – Radomír Maschke, mistr zámečnické dílny – Milan Rous, mistr zbrojářsko-šperkařské dílny – Jaroslav Dovalil

Scénické kostýmy a doplňky vyrobily krejčovny NDM.

Mistrová dámské krejčovny – Iva Koplová, mistrová pánské krejčovny – Jiřina Richtrová, modistka-dekoratérka – Věra Siostrzonková

Česká premiéra 3. března 2011 v 18.30 hodin v Divadle Jiřího Myrona

Autorská práva k celosvětovému užití hudby George a Iry Gershwinových® pro tuto inscenaci jsou poskytována rodinou Gershwinových.

Označení Gershwin™, George Gershwin® a George & Ira Gershwin® jsou registrované ochranné známky společnosti Gershwin Enterprises.

Muzikál PARDON MY ENGLISH® je uváděn s laskavým svolením společnosti TAMS-WITMARK MUSIC LIBRARY, INC., NEW YORK.

Šimon Caban a company PARDON MY ENGLISH

Broadway ve 30. letech

PARDON, TROCHU HISTORIE...

Americký muzikál byl stále v plenkách, psal se rok 1933 a ještě doznival neuvěřitelný úspěch *Lodě komediantů* (*Show Boat*, 1927). Muzikálů byla plná Broadway, ovšem některé příběhy, pardon nic ve zlém, ale...

Libretisté pracovali v jednoduchém tempu, jak si žádalo publikum. Od jedné vtipné scénky ke druhé, od chytlavé písničky k další. Když bylo vše ve správném poměru, divák se dostavil, ale bylo by odvážné tvrdit, že to bylo kvůli skvělému příběhu. Takových titulů bylo jen pár. Muzikál *Pardon My English* navzdory chytlavé hudbě a vtipným textům bratrů Gershwinových je přesně ten důkaz, jak vypadal typický "neúspěšný" broadwayský titul 30. let. Sami bratři neopomínali nikdy zdůraznit, že na tenhle kousek by snad i rádi zapomněli. A proto, možná i neprávem, zmizel na dlouhých šedesát let z povrchu Broadwaye.

Ale zpět do historie. Věčný gershwinovský soupeř, producent Alex Aarons vyzval bratry Gershwiny ke spolupráci na *Pardon My English*, když si přečetl libreto Herberta Fieldse a Morrie Ryskinda. Bláznivá zápleтка odehrávající se "kdesi v Drážďanech" (pro běžného Američana téměř nepředstavitelné místo) pracovala s motivem dvojrole německého barmana a anglického špióna. Měla to být ideální příležitost pro anglickou music-hallovou star, herce Jacka Buchanana. Jenže poněkud aristokratický Buchanan hrál skvěle britského agenta Michaela Bramleigha, ale jako německý dryáčník Golo Schmidt byl k nepřežití. Produkce se pokusně předvedla na zkušebních představeních ve Filadelfii a kritici bili na poplach. Aarons tedy přinutil Ryskinda s Fieldsem dopsat postavu komisaře Bauera pro oblíbeného herce Jacka Pearla a zkusil to znovu, tentokrát v Newarku. Opět žádné nadšení diváků, které už producent Aarons nevydržel, anglickou star nadobro vyhodil a raději najal osvědčeného amerického komika George Givota.

Při první produkci na Broadwayi, která měla premiéru 20. ledna 1933 v divadle Majestic, dostali autoři úporné "tvůrčí bolesti" od prvního zvednutí opony, které nepřestaly až do posledního momentu. Alespoň tak to tvrdil Ira Gershwin v pozdějších memoárech. Produkce se odehrála v pouhých 46 reprízách a ...život na Broadwayi šel dál vlastní cestou. Jen pro připomenutí: psal se rok 1933, Hitler se deset dní po newyorské premiéře stal říšským kancléřem a muzikál si střílel

z německého "fátrlandu", prohibice a britské špionáže... Inu, publikum se moc nesmálo, vždyť pomyslné tabu bylo porušeno dost okatě. Hudební materiály muzikálu Pardon My English byly tedy nadlouhu skryty v archivech. Samozřejmě gershwinovští badatelé věděli, že písně jako Isn't It a Pity, Lorelei a My Cousin from Milwaukee pocházeli z této hry, ale... stal se zázrak, jaký se děje jen v muzikálovém světě! V roce 1982 našel divadelní historik Robert Kimball v bývalém skladišti nakladatelství Warner Bros krabici plnou partituru a rukopisů. Z kouzelné krabice se podařilo "vyčarovat" původní partituru k Lodi komediantů, řadu autentických notových materiálů Jerome Kerna a dalších velíkáňů zlaté éry Broadwaye. Náhodou se mezi těmito poklady objevila také rukopisná partitura Pardon My English, včetně písní, které byly později z muzikálu vyškrtuty. Záslouhou Nadace Iry a George Gershwinových a muzikologa Johna McGlinna pak spatřila znovuobjevená partitura 16. května 1987 světlo světa na koncertě v Kongresové knihovně ve Washingtonu. Nově rekonstruovaná partitura byla rovněž základem studiové nahrávky, kterou vydala v roce 1993 značka Nonesuch records.

Původní gershwinovský bohlelav se měnil v triumfální návrat. Záslouhou spisovatele a scénáristy Davida Ivese došlo v roce 2004 k „resuscitaci“ Pardon My English i ve scénicko-koncertní verzi pro offbroadwayské uvedení. Ives získal od Kimballa ranou verzi libreta, které dokonce neobsahovalo ani texty písní. A tak znovu, písmenko po písmenku, větu po větě, i z pamětnických poznámek, připravil novou úpravu libreta pro newyorský festival City Center Encores! Tento festival pravidelně uvádí méně známé tituly z historického odkazu a občas se mu povede objevit skutečné perly. Pardon My English měl jedny z nejlepších kritik v historii tohoto festivalu!!! (mj. Právě tady se například v roce 1996 znovuzrodilo slavné Chicago, které při premiéře v sedmdesátých letech nemělo zdaleka takový úspěch, jaký má dnes.)

Právě proto byl úspěch na Encores! tak ceněný. Odborníci nechápavě kroutili hlavami, jak bylo možné, že tento titul při své premiéře propadl. Libreto při tom zachovávalo pokud možno „bezhlavost“ a „šílenost“, která vycházela z gagové komiky a poetiky jak vystříženě z filmů bratří Marxů (koneckonců Ryskind byl jejich dvorní scénárista). Někteří dokonce prohlašovali, že to byla vůbec nejpovedenější adaptace tohoto hudebně-divadelního festivalu v historii. Ale tak se to někdy ve světě umění stává, že co se líbí dnes nemusí vytrvat navěky

a naopak. Gershwinovské hudbě však nelze upřít – má šmrnc a říz, lehkost i drzost, není nikdy nudná a vždycky se dokáže postarat o dobrou náladu svého posluchače.

A ještě závěrečný, trochu pořouchlý fórek se tomuto muzikálu povedl vlastně nedávno. To když byla jeho kontinentální premiéra – kde jinde – než v Drážďanech. Státní operetní divadlo v Drážďanech uvedlo muzikál pod původním názvem v premiéře 27. 11. 2009. Jakoby se Golo Schmidt vracel na místo činu. K jeho ostravským eskapádám mu lze popřát jen „zlom vaz“ – a měli bychom dodat „Prašť, jako uhod!“

Every good wish

from

George Gershwin

"GERSHWIN"

"RHAPSODY IN BLUE"

PIANIST & COMPOSER

Podpis George Gershwin

Bratři Marxové (odshora Chico, Harpo, Groucho a Zeppo)

BRATŘI MARXOVÉ – KAPITÁLNÍ ŠKOLA HUMORU!

Říkali si bratři Marxové a v Americe je zná každý. Pocházeli z chudých poměrů židovské přistěhovalecké rodiny Samuela „Frenchieho“ a Minnie Marxových. Matka Minnie si umínila, že ze svých synů udělá hvězdy varieté. Koupila použitý klavír, ale mohla si dovolit platit lekce jen pro jednoho. Jejich strýček Al Shean se živil jako komik, a tak si brzy vzal malé Marxe do parády, jako svůj hudební a klaunský doprovod. Na počátku jich bylo pět: Groucho, Harpo, Chico, Gummo a Zeppo. Zatímco nejmladší bratři Gummo a Zeppo se později věnovali jen hudbě, zbylí tři bratři Groucho, Harpo a Chico se stali hlavními tahouny komediální skupiny.

Během jednoho vystoupení se strýčkem, když se jejich matka Minnie vzdálila, přestali bratři na chvíli zpívat a pronesli několik vtipů. Publiku se to líbilo, a tak se jejich kariéra začala ubírat komediálním směrem. Mezi úspěšné skeče patřily *Legrace na střední* (Fun in Hi Skule) nebo *Holka Popelka* (The Cinderella Girl). Jejich přezdívky vymyslel během partičky pokeru jeden z jejich scénáristů Art Fisher a vycházel při tom z jejich komediálního typu. Zatímco Groucho, se jmenoval podle známé komiksové postavičky mnicha, Harpo hrál na harfu a byl "němým" komikem (mnoho lidí si myslelo, že je Harpo skutečně němý!) a Chico byl pověstný svým laškováním s ženským publikem (chicks = dívky).

Na počátku století bylo na Broadwayi možné vidět především operety z Evropy, velké scénické revue a také různá vystoupení od vaudevillu až po burlesku. Tato představení měla různé podoby, obsahovala vedle hudebních čísel také striptýz a komické výstupy. A právě v kombinaci hudby a komiky (ke striptýzu asi neměli Marxové právě ty nejlepší vlohy) se projevilo jejich neuvěřitelné nadání (často i drzost), s jakou byli schopni do svých čísel zapojit improvizaci. U nás bychom něco podobného našli v komice Vlasty Buriana, nebo Járy Kohouta. Ve dvacátých letech patřily bratři Marxové mezi největší hvězdy varietních show. Cestovali po celých Spojených státech, také do Evropy. Hráli pro šlechtické dvory i tovární dělníky a Harpo sólově navštívil dokonce stalinistický Sovětský svaz.

Ke kariéře na vlastních nohou jim pomohla náhoda. Po jednom z návratů do New Yorku si znepřátelili majitele sítě varietních divadel, a tak přišli během partičky pokeru s přáteli na nápad uvádět vlastní celovečerní program přímo na Broadwayi. Do týmu scénáristů přibýli

George S. Kauffman a Morrie Ryskind (kteří později spolupracovali i s bratry Gershwiny). Z té doby byly nejslavnější hudební revue jako *Já říkám, že ona je* (I'll Say She Is, 1924) *Kokosové ořechy* (Coconauts, 1926) nebo *Animal Crackers* (1928). Téměř všechny komedie z broadwayské éry později převedli na filmová plátna.

Humor bratří Marxů byl milován i nenáviděn. Byl postavený na gagových scénkách, absurdních dialogích, strefoval se do všeho a do každého. Chico proslul svojí hláškou – „My jsme se nelíbali, já jsem jí jen něco šeptal do ucha“. Na otázku, kdy se narodil, odpovídal žurnalistům citací z Kachní polévky: „To si nepamatuji, byl jsem ještě moc malý“. O humoru bratrů Marxů se vypráví legendy a oni sami rádi uplatňovali kousavý humor také v životě. Když se Groucho Marx rozváděl, byl z toho obrovský veřejný proces a sousto pro novináře. Grouchova žena uvedla před soudem, že její manžel, komik světové popularity, dostává za jedno vystoupení v televizi dvě stě tisíc dolarů a až půl miliónu dolarů za roli ve filmu. Soudce nad tím poznamenal poněkud závistivě poznamenal: „Páni, půl miliónu dolarů! To prezident Johnson až do konce svého úřadování dostával jen sto tisíc dolarů ročně. – Zajisté,“ řekl na to skromně Groucho Marx, „Jenže, pane předsedo, jestli smím upozornit, to byl docela jiný druh komiky!“ – A Groucho titulní stránky novin měl zajištěné (a stejně tak i další honoráře).

Tvorbu bratrské komediální skupiny dnes můžeme zachytit díky bohaté filmografii. A zase za to mohly spíše okolnosti vnější či náhoda. Na Broadwayi sklonku dvacátých let, stejně jako v celých Spojených státech, panovala krize. Marxové na svých divadelních produkcích začali prodělávat doslova kalhoty. Z prázdných broadwayských divadel začali čím dál častěji cestovat do do v ýdělky prosluněného Hollywoodu.

Svůj první film *Kokosové ořechy* (1929) natočili u společnosti Paramount. Po *Animal Crackers* (1930) přišly *Opičárny* (Monkey Business, 1931), první snímek, který nebyl adaptací jejich divadelní hry. Groucho i ostatní bratři se kromě natáčení věnovali stále i Broadwayi a roku 1931 opět zavítali do Londýna. O rok později uvedli hudební komedii *Horse Feathers* (1931). Poté začali spolupracovat s producentem Irvingem Thalbergem (Chico na něj získal kontakt při partii pokeru), který produkoval jejich nejslavnější filmy. *Kachní polévku* (Duck Soup, 1933), kterou natočil Leo McCarey (asi nejlepší režisér, se kterým kdy Marxovi spolupracovali). Komedie byla

Paramount's
all Talking-Singing
MUSICAL COMEDY HIT!
The **MARX** BROTHERS
IN
THE
Cocoanuts

The poster features a central diamond-shaped frame containing caricatures of the three Marx Brothers: Chico (top), Groucho (left), and Harpo (right). Surrounding the frame are two female dancers in 1920s-style costumes. The background is white with stylized, swirling shadows.

OSCAR *With* MARY
SHAW and EATON

Kokosové ořechy, 1929

dokonce zakázána ve fašistické Itálii, když urazila samotného Benita Mussoliniho. A Marxovi neskrývali své nadšení z této zprávy.

Noc v opeře (Night at the opera, 1937), se kterou přešli bratři ke společnosti MGM, se stala hitem na celá desetiletí. Byla dlouho považována za jejich vůbec nejlepší film (jen do té doby než se kritici a fanoušci zaměřili na opomíjené dřívější snímky u Paramountu). Dokonce ještě více vydělali s komedií *Kobytkáři* (A Day at the Races, 1937). Během natáčení však zemřel producent Irving Thalberg a sláva Marxovské fabriky na úspěch (a peníze) začíná zpomalovat. Po filmu ROOM SERVICE (1938) u RKO se vrátili zpět k MGM, kde dokončili ještě tři filmy – *V cirkuse* (At the Circus, 1939), *Jdi na západ* (Go West!, 1940) a *Obchodní dům* (The Big Store, 1941). Žádný z nich však nedosáhl kvality ani úspěchu prvních dvou snímků natočených u MGM. Rozhodli se tedy pro odchod z filmového průmyslu a věnovali se každý vlastní kariéře. Několikrát se ještě vrátili ke společné práci, ale nikdy už nefungovali tak naplno jako ve dvacátých a třicátých letech.

Ztřeštěnou komiku bratří Marxů u nás moc bohužel moc neznáme, když, tak spíše zprostředkovaně, z různých citací, o kterých už zase vlastně nevíme, že pochází právě od Marxů. Struktura absurdního marxovského dialogu ovlivnila i mnoho dalších komiků. Britské komiky z Monty Pyton, Mela Brookse (mj. autor muzikálu Producenti), který se na Marxe odkazuje často a rád. Jedním z dalších byl například Alan Alda, který marxovské hlášky s oblibou používal jako Hawkeye Pierce ze seriálu M*A*S*H. Jak na jejich adresu poznamenal jiný velký komik Woody Allen: „Bratři Marxové byli těmi nejlepšími komiky, jaké kdy tato země poznala. Byli jedineční podobně jako Picasso nebo Stravinskij.“

THE FUNNIEST PICTURE *in* 10 YEARS!

GROUCHO-
CHICO-
HARPO

MARX
BROTHERS

in
A NIGHT
OPERA

WITH *Kitty*
CARLISLE
Allan
JONES

AT THE

A Metro-Goldwyn-Mayer
PICTURE

Filmový plakát Noc v opeře, 1937

Broadway ve 30. letech

BROADWAY, KOLÉBKKA MUZIKÁLU

Označení „muzikál“ bylo původně v angličtině přídavným jménem a divadelnímu publiku vysvětlovalo, co se vlastně bude na jevišti odehrávat. „Musical comedy“ byla hudební komedií, pojmenování „musical play“ jasně napovídalo, že se divák může těšit na hudební drama a „musical fable“ pak naznačilo, že půjde o hudbou okořeněnou pohádku. Takovéto zdouhavé pojmenování bylo pochopitelně lidem od showbiznyusu příliš zdouhavé. Hledali krátké, výstižné výkřiky, slogany, jež by se dobře vyjímaly na plakátech.

A tak, na důkaz toho, že si Američané s ničím příliš nelámou hlavu, vytvořili záhy z přídavného jména „musical“ (hudební) jméno podstatné – muzikál!

Kolébku muzikálu je Broadway. Zde se zrodil, zažil dětská léta, zde dospěl. Snad kromě londýnského West Endu nikde jinde neexistuje tak silná divadelní tradice, s tak vysokou dávkou řemesla a profesionality jako na Broadwayi. A dodali bychom, nikde jinde nejsou tak citliví na nedostatek dokonalosti a diletantismus, jako právě v New Yorku. Muzikál vy však jistě nevznikl nebýt právě importu revue a operety. Zcela mimořádné popularitě se v Americe těšily operety britské dvojice Gilbert a Sullivan. Americkou populární hudbu, hudební divadlo a později vlastně muzikál začal ve 20. století ovlivňovat také jazz. V roce 1914 napsal Irving Berlin pro svou revue *Watch Your Step* celou partituru v ragtimeovém rytmu! S těmito ingrediencemi začala Amerika budovat vlastní hudební abecedu. Irving Berlin, Cole Porter, George Gershwin, Lorenz Hart i Richard Rodgers, ti všichni začali cizelovat a hladit černošské zvuky a rytmy do typické a komerčně atraktivní divadelní hudby, která je slyšet na Broadwayi dodnes.

Od varieté a operety zpočátku století se přes fenomén hudebních nakladatelství na Tin Pan Alley dostalo hudební divadlo k mnohem sofistikovanějším hudebně-scénickým dílům.

Za první, skutečně čistý muzikál se považuje *Show Boat* (Lod' komediantů, 1927) skladatele Jeroma Kerna a Oscara Hammersteina II. U jeho zrodu stál mocný producent Florence Ziegfeld, který před tím v divadle nesoucím jeho jméno provozoval velkolepé, i když poněkud bezstarostné hudební revue. Na Broadwayi se na sklonku bouřlivých let dvacátých objevilo s Lodí komediantů téma rozpadu rodiny, alkoholismu a hlavně rasové segregace. Tohle již nebyla ona

bezstarostná procházka po „široké ulici“ plné divadla. Nebylo divu, že publikum projevilo onoho premiérového večera nelibost a opouštělo divadlo potichu, jaksi bez potlesku. Navzdory tomu se však vzápětí dostavili jiní, lidoví diváci a došlo tak k naplnění snů mnoha amerických autorů, kteří usilovali o vlastní hudební divadlo, bez vlivu evropské operety.

Bujará dvacátá léta skončila na Broadwayi 29. října 1929. Černý pátek přinesl nové problémy. Dosavadní období prosperity a nadbytku vystřídala gigantická hospodářská krize. Krach na burze však nebyl jediným problémem, který Broadway potkal. Bezesné noci měly jediného jmenovatele - zvukový film. Během následujících deseti let byla z takřka sedmdesáti broadwayských divadel zavřena třetina. Z některých se staly garáže, z jiných továrny, z dalších kina a rozhlasová studia. A s odlivem diváků se začali stěhovat i talentovaní tvůrci. Od té doby prakticky až dodnes se o Broadwayi hovoří jako o chronicky nemocném pacientovi, který však v žádném případě nemíní zemřít.

Hollywood a zábavní průmysl tenkrát čerpali z broadwayských tradic dvacátých let. Ale Broadway, která chtěl přežít, musela přinést duchaplnější libreto, svižné písně museli vycházet z děje a také jej vytvářet. A od diváka se žádalo více přemýšlení. Tak například **Strike Up The Band** (Kapelo, hraj! 1930) a **Of Thee I Sing** (O Tobě zpívám, 1931), tedy muzikály George a Iry Gershwinových, šly cestou společenské kritiky. A muzikál *Of Thee I Sing* získal dokonce Pulitzerovu cenu, čímž jakoby získal oficiálně status literárního formátu.

Třicátá léta na Broadwayi, to bylo výčtem 68 muzikálů, 32 operet, 56 revuí a 17 černošských produkcí (tzv. minstrel shows). Ale většina z nich měla k plné kase a úspěchu dosti daleko.

Muzikál byl od začátku týmovou tvůrčí činností. Například muzikál **Band Wagon** (Vlna nadšení, 1931) byl společným dílem Arthura Schwartze (hudba), Howard Dietz (texty písní) a George S. Kaufman (libreto). K tvůrčím osobnostem musel prozíravý producent přidat také přitažlivá jména na plakáty - hvězdy. V případě muzikálu *Vlny nadšení* to byli například sourozenci Fred a Adele Astairovi.

Fred Astaire byl také hvězdou muzikálu Cole Portera **Gay Divorce** (Veselý rozvod, 1932). Porter, ač muzikálový debutant neminul a do dvou let už klepal na jeho dveře Hollywood. Ve stejném roce pak měl další muzikálový hit, nejhranější titul třicátých let a hraný i dnes, **Anything Goes** (Všechno je možné, 1934).

Že se na Broadwayi třicátých let snažily prosadit pokrokové myšlenky už byla řeč. Za ten nejzajímavější pokus lze pak označit inscenaci jinak původně evropského díla *The Threepenny Opera* (Žebrácká opera, 1933) skladatele Kurta Weilla a dramatika Bertolta Brechta. Třicátá léta také znamenají počátek autorských tandemů, jakých má historie amerického hudebního divadla celou řadu. V těchto tandemech, na rozdíl od opery či operety, nepřevládá skladatel nad literárním tvůrcem, ale jsou si rovni. Z takových tandemů jmenujme alespoň *Richarda Rodgerse* s *Lorenzem Hartem*, samozřejmě *George a Iru Gershwinovy* a později, ve čtyřicátých letech *Richarda Rodgerse* a *Oscara Hammersteina II.*

Největším přínosem pro hudební divadlo byla z dnešního pohledu opera bratrů Gershwinových *Porgy a Bess* (1935). Pro svůj charakter i uvedení na Broadwayi je řazena do kategorie muzikálu, ale její dramatická struktura je ve formě čistě operní. Mnozí toto dílo považují za vůbec nejdůležitější a zlomové dílo amerického divadla 30. let 20. století. I přes původní neúspěch premiérového nastudování, kdy George Gershwin prodělal vlastní investici do produkce, se nakonec dílo, bohužel až po Gershwinově smrti, proslavilo po celém světě.

Zlatá éra broadwayského muzikálu vrcholí tvorbou dvojice Richard Rodgers a Oscar Hammerstein ve čtyřicátých letech. Jejich muzikál *Oklahoma!* (1943) definoval uzavřenou jednotu hudby, tance a zpěvu v kompaktní dramatické formě. Ve stejné dekádě ještě Rodgers s Hammersteinem uvedli muzikály ve stejné poetice a to *Carousel* (Kolotoč, 1945), *South Pacific* (Jižní Pacifik, 1949).

Jedním z nejvýznamnějších a nejúspěšnějších titulů počátku čtyřicátých let byl *Pal Joey* (Kámoš Joey, 1940). Muzikál Richarda Rodgerse a Lorenze Harta byl vstupenkou do světa hvězd pro Gena Kellyho, ale také a hlavně poprvé uvedl jako hlavní postavu záporného hrdinu.

Svá vrcholná díla píše řada autorů, kteří tvořili i v předchozí dekádě. Cole Porter, který napsal *Kiss Me Kate* (Katko, pus! 1947), Irving Berlin s titulem *Annie Get Your Gun* (Anči k líci zbraň, 1948), patří dodnes k nejvýznamnějším muzikálům v historii.

Své k tématu hudby a příběhů řekl také film. Cesta z Broadwaye do Hollywoodu byla pro tvůrce potvrzením schopností a úspěchu. Z východního pobřeží na západní cestovali kromě tvůrců samozřejmě také myšlenky. Mnoho broadwayských muzikálů 30. a 40. let bylo dříve či později natočeno. Ať již to byla *Loď komediantů* (1936

a 1951), *Anything Goes* (1936), *Shall We Dance* (1937). Později začínají také vznikat původní filmové muzikály, jako byly *Wizard of Oz* (Čaroděj ze země Oz, 1939) na kterém se podílelo řada autorů hudby i textů, či *Cover Girl* (Dívka z titulní stránky, 1944) s hudbou Jerome Kerna a texty Iry Gershwina.

„Již ve dnech pozlátka a nevázaných klauniád snili někteří umělci, obdaření fantazií, o syntéze dramatického umění, v níž by se prvky činohry, hudby a tance nestavěly vedle sebe, nýbrž prolínaly a tvořily celek“ - To napsal po premiéře muzikálu *Brigadoon* (1947) vlivný kritik Brook Atkinson. A musel konstatovat, že v kolébce muzikálu se zrodil druh umění, který ztratil funkci okras a stal se výrazovou formou.

*S využitím materiálů: Michael Prostějovský,
Muzikál Expres (Větrné mlýny, 2008).*

Zleva Fred Astaire, George Gershwin a Ira Gershwin

HUDBA A TEXT: GEORGE A IRA GERSWHINOVÉ

Tak jako řada dalších amerických umělců počátku 20. století, i bratři Gershwinové byli potomci židovských přistěhovalců z Evropy. Po příjezdu do Spojených států si rodiče Morris (Mojše) a Rose, jak bylo tehdy zvykem, změnili původní příjmení Gershowitz na americky znějící Gershwin. Snažili se jako mnoho dalších přistěhovalců zapojit se všemi způsoby do nově vznikající střední třídy.

Díky obchodním schopnostem rodičů mladí Gershwinové nouzí netrpěli, za to se často stěhovali po celých Spojených státech. Možná právě tohle „těkáni“ z místa na místo mělo na jejich tvorbu ten nejzásadnější vliv. Na cestách mohli zažít a absorbovat rozmanitost amerických subkultur, od jižanského koloniálního stylu, až po překotně rostoucí kotel národů - New Yorku.

Právě tam se na přelomu 19. a 20. století rodil fenomén hudby jako obchodního zboží. Písňe vznikaly na zakázku a hlavním cílem bylo „mít artikl“, tedy šlágr, který by se prodával v notových transkripcích. Hrát na klavír tehdy patřilo k bontonu „lepší společnosti“ středních vrstev. Centrem „skladatelské fabriky“ byla Tin Pan Alley – břinkavá ulička (doslova: „cínových pánví“), která získala název podle zvuků linoucích se z oken hudebních nakladatelů. Právě tam a nikde jinde totiž bí(y)lo srdce nového hudebního průmyslu. V Tin Pan Alley se uchytilo mnoho skladatelů a textařů, kteří si to později nasměrovali přímo na Broadway. Svou kariéru zde začínali i oba bratři Gershwinové.

Ira Gershwin

První z bratrského dua se narodil **Ira Gershwin**, původním jménem Israel Gershowitz (6. 12 1896 – 17. 8. 1983). Ira je dnes známý především jako textař mladšího bratra George, ale původně byla hudební kariéra určena jemu. Namísto poctivé hry na klavír však trávil stydlivý mladík hodiny a hodiny čtením knih. Klavír, tak později „zdědil“ jeho bratr George. Místo hudbou se Ira bavil literární činností ve studentských spolcích a časopisech. Na studiích se také setkal s jiným pozdějším textařským velikánem, Yipem Harburgem, autorem Divotvorného hrnce a scénáristou Čaroděje ze země Oz. Ale to bychom trochu předbíhali.

George Gershwin, 1935

Ira pracoval původně za kasou otcových tureckých lázní a psaní se věnoval jen ve volných chvílích. K hudebnímu byznysu se dostal až v roce 1921. Angažoval ho producent Alex Aarons jako jednoho z autorů hudební komedie *Two little girls in Blue* (Dvě smutná děvčátka). Do této komedie napsal několik písní, které zaujaly zejména pohotovými, vtipnými texty. A svět showbyznysu otevřel dokořán hned prvním pokusem.

Ke společnému „podniku“ Gershwinových došlo „až“ v roce 1924 a hned z toho byl broadwayský hit s názvem *Lady Be Good!* (Buď ke mně vlídná). Phillip Furia v Irově monografii tento fenomén dokonce vystihl následujícím tvrzením: „Když se dali oba Gershwinové dohromady, aby napsali *Lady Be Good!* - americký muzikál našel svou přirozenou formu. Společně napsali hudbu a texty ke dvanácti divadelním show a čtyřem filmům. Mnohé ze společných písní jako například: *The Man I Love, Fascinating Rhythm, Someone to Watch Over Me, I Got Rhythm, and They Can't Take That Away from Me* – patří dodnes do zlatého fondu americké písňové tvorby. Společnou práci rozdělila až náhlá smrt George a Irovi pak trvalo více než tři roky, než se v textařském řemesle znovu osmělil k další práci. Posledním filmem obou bratrů byl muzikál *The Shocking Miss Pilgrim* (Šokující slečna Pilgrimová, 1947), který však byl sestaven z nevydaných písních předchozí éry.

Během dalších let pak Ira napsal mnoho textů pro film, ale divadlu dal své sbohem již v roce 1946 muzikálem *Park Avenue*, který napsal s Arthurem Schwartzem. S Jeromem Kernem spolupracoval na filmu *Cover Girl* (Dívka z titulní strany, 1944), s Kurtem Weillem spolupracoval na dvou dílech. Podle divadelního muzikálu z roku 1941 vznikl přepis *Lady in the Dark* (Dívka v temnotách, 1944) a válečnými událostmi inspirovaný filmový muzikál *Where Do We Go From Here?* (Odkud že přicházíme?, 1945). S Haroldem Arlenem byl spoluautorem písní k legendárnímu filmovému muzikálu *A Star Is Born* (Zrodila se hvězda, 1954), ve kterém se vrátila do světél ramp hvězdná Judy Garlandová.

Celý život se Ira Gershwin věnoval péči o odkaz svého bratra. Založil nadační fond a vydavatelství Gershwin Enterprises, které souborné dílo bratrského dua zahrnuje do souborného katalogového vydání. I díky této činnosti bylo v archivech objeveno mnoho skrytých pokladů z gershwinovského odkazu. A mezi ně patří i muzikál PARDON MY ENGLISH.

George Gershwin

Mladší z bratrů George (26. 9. 1898 – 11. 7. 1937) projevoval hudební nadání od dětství. Nejprve hrou na klavíru svého bratra, poté již jako nejmladší „zaměstnanec“ hudebního průmyslu v New Yorku. Svou kariéru začínal jako korepetitor v Remickově nakladatelství, které stálo na 28. ulici, v samém centru Tin Pan Alley. Už v sedmnácti letech chrlil za 25 dolarů týdně pro nakladatele Dreyfusse jednu skladbu za druhou. Na tu dobu to byl poměrně slušný plat. Důležitým mezníkem bylo seznámení se zpěvákem Al Johnsonem, který později vytvořil hlavní roli v prvním zvukovém filmu *The Jazz Singer* (Jazzový zpěvák, 1927) Jejich první hit se jmenoval *Swanee* a pocházel z broadwayské revue *Sinbád* (1919). Proдало se dva milióny desek a milión notových sešitů s klavírní úpravou. Poté přišly další hity a už v první polovině dvacátých let Gershwin spolupracoval s řadou populárních interpretů a podílel se na úspěšných broadwayských show. Renomé a respekt získal díky klavírnímu koncertu *Rhapsody In Blue* (Rapsodie v modrém, 1924) a symfonické básni *An American In Paris* (Američan v Paříži, 1928). Tyto skladby určovaly charakter Gershwinovy tvorby jako syntetickou fúzi jazzu a vážné hudby. Je těžké představit si jaký to byl úspěch, vždyť Gershwin tyhle skladby osobně dirigoval na vyprodaných sportovních stadiónech!

Není divu, že revuální písně byly pro George Gershwinu brzy triviální. Zřejmě i proto uvedl v rámci revuální řady *Scandals* první jazzovou operu *Blue Monday* (Modré pondělí, 1922). Tenhle pokus však diváky příliš nenadchl a producent White, přímý konkurent Florence Ziegfelda operu nemilosrdně škrtnul z programu.

Prvním divadelním „hitem“ byla muzikálová revue *Lady Be Good!* (Buď ke mně vlídná), která téměř okamžitě „přeplula“ na londýnský West End. V této produkci se také poprvé objevil jako hlavní hvězda mladičká Fred Astaire se svou sestrou.

V roce 1930 měl premiéru muzikál *Strike Up The Band* (Kapelo, hraj!) se scénářem George S. Kaufmana. Šlo o společenskou satiru, ve které se americký výrobce čokolády snaží přesvědčit vládu, aby zavedla dovozní clo na jeho švýcarskou konkurenci. Stejný tým také vytvořil volné pokračování *Of Thee I Sing* (O Tobě zpívám, 1930), kde se zápletka točila kolem války, byznysu a diplomacie – to vše v humorné nadsázce. Jistý kritik napsal, že „hra je ještě komičtější, než vláda, avšak zdaleka ne tak nebezpečná“.

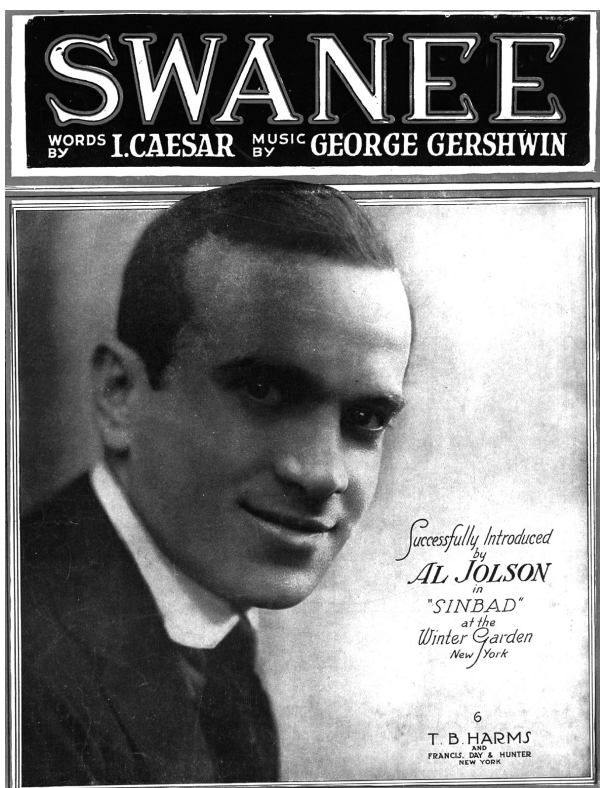
Dnes nejslavnější dílo *Porgy a Bess* (1935) na motivy románové předlohy Du Bose Heywarda málem stihl stejný osud, jako výše zmíněné *Modré pondělí*. Příběh z černošského prostředí, který spojoval prvky blues, spirituálu a jižanské melodiky měl jasnou strukturu operní formy. Pouhých 124 představení však bylo pro George Gershwinu zklamáním. Ještě před uvedením padly nabídky uvést toto dílo v Metropolitní opeře, přesto se Gershwin rozhodl uvést dílo na Broadwayi, což mu přineslo úpadek a na tu dobu nevídanou ztrátu 100 tisíc dolarů. Nadto se přidaly nevlídné kritiky, které Gershwin bouřil tvrzením, že „černoši jsou ideální rasa pro jeho záměry, neboť se nevyjadřují pouze mluveným slovem, nýbrž i zpěvem a tancem“. Gershwinu nakonec zachraňovali staří přátelé z Hollywoodu. Práce na filmu *Shall We Dance* (Smím prosit, 1937) mu pomohla z krize, začal opět i koncertovat, ale ne na dlouho. Ve stejné chvíli se začaly projevovat zdravotní problémy. Při koncertě v únoru 1937 se Gershwinovy udělalo nevolno při koncertě a začal hrát mimo notový zápis. Lékaři měli již tehdy podezření na nádor mozku, ale nepodařilo se jim ho prokázat. Skladatelova apatie, ochablost a motorické výpadky se však zvětšovaly natolik až upadl do kómatu. Na žádosti manželky prezidenta Roosewelta byli k jeho lůžku povoláni největší specialisté. Do nemocnice obležené novináři měl přístup jen jeho bratr Ira s manželkou. Nakonec se strašlivá diagnóza potvrdila a z operace, která byla narychlo provedná bezmocnými lékaři, se již neprobral. K uctění jeho památky se konaly velké koncerty, na kterých vystupovali Al Johnson, Fred Astaire, Victor Young a jiní přátelé, kterým svými písněmi pomohl ke slávě.

Po smrti skladatele se dočkala úspěchu i *Porgy a Bess*, která byla nakonec mnohými prohlašována za americkou národní operu. Řada dalších gershwinovských divadelních titulů získala filmovou podobu. Kromě zmíněných stojí za zmínku biografický snímek *Rapsodie v modrém* (1945), ve kterém postavu skladatele hrál Robert Alda (otec Alana Aldy). V roce 1953 měl premiéru hudebně-taneční film Vincenta Minelliho a Alana Jay Lerneru *Američan v Paříži*, kde hrál hlavní postavu legendární tanečník a choreograf Gene Kelly.

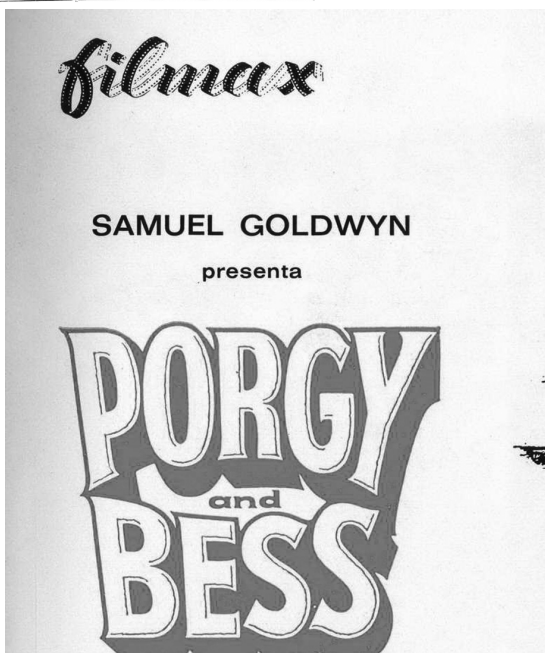
Teprve později gershwinovští životopisci začali odhalovat roušku nehezkyh tajemství. Zdá se, že rodinné vztahy nebyly tak harmonické, jak to z idylického líčení jeho příbuzných vypadalo. Skladatel zůstal sám, celý život svobodným a jeho soukromí provázela řada tajemství a dohadů. Zázemí hledal především u svých blízkých příbuzných,

Filmový plakát Američan v Paříži, 1951

Swanee – první hit
George Gershwin, 1919

ale matka a zejména Irova manželka, prý Georgeových úspěchů nestoudně využívaly. V době jeho nemoci, když George opustil s přáteli jistou restauraci, upadl náhle do bevědomí, které jeho švagrová komentovala se slovy: „Nechte ho být, chce jen na sebe upoutat pozornost.“ Uznání a přízeň postrádal George zejména od své příliš kritické matky. Možná právě proto soustředil své emoce do hudby. Ač dávno bohatý a úspěšný, musel se podrobit maloměšťácké morálce své rodiny. Rodičům pořídil luxusní dům v nejlepší části města. Přesto se vděku nedočkal. Když byl George v nemocnici v Hollywoodu, jeho matka reagovala na prosby o návštěvu slovy: „Co bych tam zmoхла?“ a zůstala doma v New Yorku.

Zcela jiného uznání se mu dostalo od kolegů z branže. Když byl na studijním pobytu v Paříži u Maurice Ravel dostalo se mu následující rady: „Proč bys chtěl být druhořadým Ravelem, když jsi prvotřídním Gershwinem.“. Když žádal o radu Stravinského a v rozhovoru padlo, kolik ročně Gershwin vydělává, dostalo se mu následující odpovědi: „Můj milý Georgi, asi byste měl spíše učit kompozici Vy mne!“ George Gershwin patří mezi velkou „pětku“ amerických skladatelů populární hudby první poloviny 20. století. Navždy však zůstane rozkročen mezi populární a vážnou hudbou jako velikán, který nepotřebuje hranice. Jeho skladby jsou v repertoáru intepretů všech hudebních žánrů.

Filmový plakát
Porgy and Bess, 1959

LIBRETO: MORRIE RYSKIND A HERBERT FIELDS

Morrie Ryskind

Ryskind byl od mládí komplikovanou osobností s touhou provokovat, znevažovat a dělat si legraci ze všech a ze všeho, co mu přišlo pod ruku.

Narodil se v roce 1895 v New Yorku chudým irským přistěhovalcům. Navštěvoval Kolumbijskou univerzitu, ale ještě než stihl absolvovat, byl vyhozen pro posměšné texty a přezdívky, kterými častoval ve studentském časopise děkana univerzity.

Od roku 1927 do roku 1945 byl Ryskind autorem mnoha divadelních libret a filmových scénářů. S Georgem S. Kaufmanem spolupracoval na několika broadwayských hitech, včetně několika muzikálů George a Iry Gershwinových. Prvním titulem byl muzikál *Strike Up The Band* (1930), který Ryskind pouze upravil po prvním neúspěšném provedení na tzv. „try-out“ představeních mimo Broadway. V roce 1931 však již získal Pulitzerovu cenu pro nejlepšího dramatika za libreto k muzikálu *Of Thee I Sing*, také z dílny George a Iry Gershwinových. Ironií bylo, že cenu přebíral z ruky jistého Nicholase Murray Butlera, který byl tím děkanem, jenž Ryskinda kdysi vyhodil z Kolumbijské univerzity. V roce 1933 měla na Broadway premiéru dvě Ryskindova libreta a obě napsaná ve spolupráci s bratry Gershwinovými – muzikál *Pardon My English* a *Let'Em Eat Cake*, což bylo volné pokračování muzikálu *Of Thee I Sing*.

Ryskind napsal, nebo spolupracoval na několika scénářích s fenomenální humoristickou skupinou bratrů Marxových. Byl autorem libreta a písňových textů k broadwayské hudební show *Animal Crackers* (1929), ze které později vznikl stejnojmenný film. Stejně tak k revue *Kokosy* (1930). Největším společným úspěchem však byl film *Noc v opeře* (1935), který dodnes patří do zlatého fondu americké kinematografie. Při práci na tomto scénáři měl Ryskind úlohu tzv. „čističe“, který ve filmovém scénáři piloval marxovské scénky podle reakcí divadelních diváků. Ryskind je rovněž autorem scénáře dalšího slavného filmu *Room service* (1938), který nebyl původně zamýšlen pro bratry Marxe, ale Ryskind scénář kompletně přepsal komikům rovnou na tělo. Mezitím byl Morris Ryskind dvakrát nominován na Oscara za scénáře *Můj Godfrey* (1936) v hlavní roli s Carol Lombardovou a za film *Stage door* (1937) s Katherine Hepburnovou. Byl také autorem scénáře

k filmu *Serenáda za úsměv* (1941), divadelních libret k muzikálům *Louisiana Purchase* (1941) a *The Lady Comes Across* (1941).

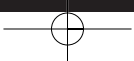
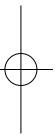
Zvláštní kapitolu představovalo v Ryskindově životě politické přesvědčení. Ve 30. letech byl horlivým zastáncem socialismu a podporoval Americkou socialistickou stranu, psal pro ně agitační scénky a finančně podporoval ostatní spolustraníky. Ale záhy se jeho přesvědčení převrátilo na opačnou stranu a v roce 1940 už byl Ryskind v horlivé opozici proti prezidentovi Rooseveltovi. Aby se zavděčil, píše volební hymnu pro kandidáta Republikánské strany Wendella Willkieho.

Po válce však nastal soumrak jeho scenáristické živnosti. To když stanul před proslulou komisí pro vyšetřování „neamerické“ činnosti senátora McCarthyho jako donašeč, který pomáhal identifikovat levicově smýšlející tvůrce ze 30. let. Ryskind, jakkoliv nebyl tím nejdůležitějším, kdo udával, již nikdy v Hollywoodu neprodal ani řádek jakéhokoli svého scénáře. Stal se sloupkařem a pravidelným přispěvatelem pochybného plátku *National review*, kde prohlašoval, že prezidentům Roosevelt, Truman i Eisenhower jsou součástí jednoho velkého sovětského spiknutí. Mnohé z toho se pokoušel objasnit také v knize „Jak jsem v pyžamu trefil slona“ (narážka na tradiční symbol republikánské strany), která popisuje některé detaily z jeho působení na Broadwayi a v Hollywoodu. Zemřel ve Washingtonu v roce 1985.

Herbert Fields

Režisér, scénárista a choreograf Herbert Fields se narodil v New Yorku v roce 1897. Svou kariéru začal jako herec, aby se později přes choreografii a divadelní režii dostal až k autorské činnosti. Od roku 1925 až do své smrti byl tvůrcem libret k mnoha broadwayským muzikálům. Byl spoluautorem muzikálů Richarda Rodgerse a Lorenze Harta ve třicátých letech. Později spolupracoval se svou sestrou Dorothy. Jeho nejznámějším dílem je libreto k muzikálu *Annie Get Your Gun* (Ančí, k líci zbraň, 1946) Irvinga Berlina. *Something for the Boys*, *Up in Central Park*, and *Arms and the Girl*. V roce 1959 získal za muzikál *Redhead* posmrtně Cenu Tony.

Kromě muzikálů psal Herbert Fields filmové scénáře, z nich většina nedosahovala valné úrovně, ale byl také jedním ze spoluscenáristů *Čaroděje ze Země Oz* (*Wizard of Oz*, 1939). Zemřel v roce 1958 v New Yorku.

Inscenační tým české premiéry

JIŘÍ ORNEST

překlad a české texty písní

Český herec, režisér a překladatel pochází ze známé divadelní rodiny. Vystudoval herectví na **DAMU** a hned po dokončení studií získal v roce 1968 angažmá v **Divadle E. F. Buriana**, kde působil až do jeho zrušení v roce 1990. Na této scéně vynikl například v hrách Poprask na laguně, Jak se vám líbí, Racek, Scénář nebo Vějíř Lady Windermérové.

Od počátku své kariéry se věnoval kromě činoherního herectví také různým formám alternativního divadla. V šedesátých letech založil s Petrem Svojtkou divadelní skupinu Růžový palouček, v sedmdesátých letech spoluzakládal tzv. **Divadlo ve Foyer** a v roce 1987 **Náhradní divadlo**.

Od roku 1990 je ve stálém angažmá v **Divadle Na zábradlí**, kde působí nejen jako herec (např. Strýček Váňa, Pokoušení, Malý pogrom v nádražním bufetu), ale také jako překladatel (Baronka a služka), autor (Kdo je tady pán, Tragédie mstitele) a režisér (Altán). Kromě toho režíroval komedii Nahniličko Jana Krause, která se s mimořádných úspěchem hraje již od roku 1995 (nyní v Divadle Kalich).

Své nadání uplatňuje také jako textař, autorsky bohatá je též jeho spolupráce s rozhlasem a televizí. Byl například spoluautorem recesisticko-satirického pořadu Dvaadvacítka v České televizi. Účinkoval v televizních inscenacích (Vernisáž, Zítřka to spustíme), v sérii příběhů Soukromé pasti (TV Nova) a v českých filmech (Šakalí léta, 1993, Golet v údolí, 1995, Hanele, 1999, Mistři, 2004 a nejnověji v Proktorovi, 2009). V roce 1996 získal **Cenu Alfréda Radoka** za roli Ludwiga ve hře Thomase Bernharda Ritter, Dene, Voss (Divadlo Na zábradlí).

ŠIMON CABAN

režie a scéna

Šimon Caban je architekt, scénograf, univerzální divadelní a filmový tvůrce. Vystudoval scénografii na Střední uměleckoprůmyslové škole v Praze a Vysoké škole uměleckoprůmyslové v ateliéru prof. Josefa Svobody.

Spolu se svým bratrem Michalem zakládají **Baletní jednotku Křeč** – tanečně divadelní soubor, s nímž realizují představení, jednorázové multimediální akce, filmy a televizní filmy (vystupovali i pod vedením americké choreografky Twyly Tharp ve filmu M. Formana **Amadeus**). V tomto souboru realizuje vlastní představy o divadle a vizuálních produkcích. Obě inscenace Baletní jednotky Křeč (**TV 20.10 „Právě tady!“** a **Baletní jednotka Křeč na Laguně Varadero** – no to snad není možný!) z první poloviny 80. let se staly nejen hity divadelní Prahy té doby, ale i prvními radikálními ukázkami nové divadelní poetiky stírající hranice žánrů (opera, činohra, rock, pantomima, tanec) a esteticky rozvíjející postmodernismus.

Série mnoha produkcí a akcí vrcholila koncem 80. let rockově taneční událostí **Show Tomáše Tracyho** (BJK spolu s hudební skupinou Laura a její tygři) v pražském Paláci kultury a filmem **Barvy**, který byl součástí celovečerního filmu Tomáše Vorla **Pražská 5**.

Jeho práce byly vystavovány doma i v zahraničí: jmenujme alespoň ve své době slavnou **Fotochemu** v Praze, kde vystavoval samostatně i spolu s Michalem Cihlářem, Miro Švolíkem, Tonem Stanem a Petrem Župníkem. Společně se Simonou Rybákovou vystavovali souhrn své tvorby v dánském Aarhusu. Jeho fotografická kapitola vyvrcholila výstavou ve francouzském **Arles** a následném zastoupení ve sbírkách v **Centres Pompidou** v Paříži.

V devadesátých letech spolu s Michalem Cabanem a svou ženou Simonou Rybákovou vytváří vyhledávaný autorský tým pro řešení atypických jednorázových firemních prezentačních akcí, které se vyznačují originalitou, živou jevištní akcí a suverénní profesionální realizací. Ve filmové tvorbě otevřeli dveře postmodernistické volnosti autorským celovečerním filmem **Don Gio**, který reagoval na proměny pražské porevoluční kulturní společnosti na základě mozartovsko-faustovského mýtu. Nejvíce se jim daří v realizaci hudebně tanečních produkcí. Autorský film **KusPoKusu** je složený ze sedmi pohybových

výtvarných vizí a získal Zvláštní cenu na Mezinárodním televizním festivalu **Zlatá Praha 1999-2001**.

V roce 1999 spolu se Simonou Rybákovou se stávají komisaři pro expozici české národní sekce na světové výstavě scénografie **Pražské Quadriennale** – získávají první cenu – **Zlatou trigu**.

S vlastním souborem Baletní jednotka Křeč organizuje nový projekt – **Corpus sex Máchňa** v halách bývalého ČKD – Karlín v Praze v rámci festivalu **4+4 dny** v pohybu.

Pro první inscenaci divadla Kalich, muzikál **Hamlet** Janka Ledeckého, vytváří scénu. Pro muzikál **Galileo** téhož autora režíruje a vytváří scénu v roce 2001. V Kalichu dále režíroval inscenaci **Baronky** s Evou Holubovou a Zuzanou Bydžovskou. Pro stejné divadlo ještě navrhl scénu k muzikálu **Jack Rozparovač**.

Šimon a Michal Cabani jsou autory scénické režie již řady po sobě jdoucích ročníků **Mezinárodního filmového festivalu Karlovy Vary**, Louskáčka (vyhlášení **Grand Prix** v oblasti reklamy) a televizního festivalu **Zlatá Praha**. Osou tvorby Šimona Cabana je divadlo a hudba. Šimon Caban realizuje v **Národním divadle** a **Státní opeře**, v pražských muzikálových divadlech **Hybernia**, **Broadway** (Golem, Adéla ještě nevečeřela, Baron Prášil). V roce 2010 režíroval inscenaci Zory Jandové a Zdenka Merty **Nahá múza** v Městském divadle Brno a na podzim stejného roku tu uvedl vlastní projekt **Muchova epopej** s hudbou Aleše Březiny. Cabani také připravili a režírovali Český národní den na **EXPU** v Šanghaji 2010.

KRYŠTOF MAREK

hudební nastudování

V angažmá v plzeňském Divadle J. K. Tyla v letech 1999 až 2003 nastudoval jako dirigent deset muzikálových a operetních titulů, mezi nimi i vlastní jazzovou operetu **Kristián II.** (libreto a režie A. Procházka). V Praze dirigoval muzikály Evita, Les Misérables a Miss Saigon. Pravidelně spolupracuje jako dirigent s **Českým národním symfonickým orchestrem** (Prague Proms 2009, 2010 – Hollywood Night, Jazz Meets Symphony – James Morisson a Lalo Schifrin, atd.). Na jaře byl hostem holandského Metropole Orchestra. V posledních letech diriguje koncerty hvězd na Žofíně. Jako autor hudby a písní k rozhlasovým hrám spolupracuje kupříkladu s Českým rozhlasem (např. Pipi dlouhá punčocha). Diriguje a komponuje také hudbu pro jazzové bigbandy www.bend.cz a **Bigband sv. Blažeje**, se kterým vystoupil v roce 2008 i na prestižním festivalu ve švýcarském Motreux a v roce 2010 v Londýně. Jako pianista jazzového tria doprovázel mnoho domácích i zahraničních sólistů a má na svém kontě řadu CD. V **Hudebním divadle Karlín** je dirigentem muzikálů **Producenti**, **Limonádový Joe** (u kterého je i autorem pěti nových písní a tvůrcem orchestrálního aranžmá), muzikálu Franka Wildhorna **Carmen** a operety **Čardášová princezna** a **Polská krev**, u které je autorem hudebního nastudování. V současnosti je dirigentem nové verze muzikálu **Jesus Christ Superstar**.

JANA HANUŠOVÁ

choreografie

Vystudovala taneční pedagogiku na **HAMU** v Praze. Poté byla jako tanečnice **angažována v baletu Československé televize**. Externě vystupovala v pražských divadlech a tančila ve filmech.

Od roku 1990 působí jako choreografka v pražských i mimopražských divadlech, ve filmu a v reklamě.

Jednou z jejích prvních choreografických prací byl úspěšný **triptych Divadla v Řeznické** složený z inscenací Hermanovy a Stewartovy *Hello, Dolly!*, *Nedbalovy Polské krve* a *Bizetovy Carmen* (vše v režii **Otty Ševčíka**).

Pravidelně **spolupracuje s Divadlem ABC**, kde se podílela například na inscenacích Šabachových, Jarkovského, Hřebejkových a Hlasových *Šakalích let* nebo hry Leo Rostena **Pan Kaplan má třídu rád** (obě v režii Miroslava Hanuše). V divadle J. K. Tyla v Plzni vytvořila choreografii k muzikálu **Hledá se muž. Zn.: Bohatý!**, v divadle Na Fidlovačce pak k úspěšnému **Šumaři na střeše** a k muzikálu Julia Styrna a Boba Merrilla **Funny girl** (oboje v režii Juraje Deáka).

S režisérem Ondřejem Havelkou pokračuje v dlouhodobé choreografické spolupráci, která začala v roce 1993 inscenací **Má fěrová Josefína** (podle V. Vančury) v Hudebním divadle Karlín, dále *Sme-tanovy Prodané nevěsty* (ND Brno, 2006), *Pucciniho Gianniho Schicchiho* a *Leoncavallových Komediantů* (ND Brno, 2008), *Pucciniho Bohémy* (Státní opera Praha, 2008) a *Straussova Netopýra* (ND Brno, 2009).

Jako choreografka působí také ve filmu a v reklamě. Je **spoluzakladatelkou** originálního pohybového **divadla Veselé skoky**, kde vytvořila choreografii k inscenacím *Na hlavu!*, *Ve stanici nelze*, *Baby box* a *Edgar Allan Pú: Havran*. Na katedře činoherního divadla pražské DAMU vyučuje 24 let tanec, step a jevištní pohyb.

SIMONA RYBÁKOVÁ

kostýmní výtvarnice

Vystudovala na Střední uměleckoprůmyslové škole a na Vysoké škole uměleckoprůmyslové v Praze, v ateliéru textilního výtvarnictví.

V roce 1990 absolvovala půlroční stáž v oboru textilní design v Helsinkách na **University of Industrial Arts**. V roce 1995 obdržela 1. cenu v soutěži Swarovski Award, jejíž součástí byl čtyřměsíční pobyt na **Rhode Island School of Design**.

První **návrhy kostýmů** realizovala pro **Baletní jednotku Křeč**, jejíž je také členkou. Od počátku **spolupracovala s bratry Cabani** na mnoha společných projektech. Stejně tak je její divadelní tvorba od počátku spojena s **Operou Mozart** (Così fan tutte, Don Juan Bastien, Kouzelná flétna, La clemenza di Tito, Figarova svatba, Don Giovanni, Serañ Live), **Státní operou Praha a Národním divadlem** v tandemu **Daniela Dvořáka a Jiřího Nekvasila** (Smrt Klinghoffer, 2003; Výlety pana Broučka, 2003; Requiem G. Verdiho, 2004).

Realizovala řadu kostýmů pro filmy: **Šašek a královna** (spolu s Terezou Kučerovou) Věra Chytilová, 1988; **Pražská 5** – Tomáš Vorel, 1988; **Pražákům, těm je hej** – Karel Smyczek a Michael Kocáb, 1989; **Don Gio**, Cabani, 1992; **Postel**, Oskar Reif, 1995; **Pasáž** – Juraj Herz, 1996; **KusPoKusu** – Cabani, 1998; **Experiment** – Juraj Herz, 2001; **Kočky** – Jaroslav Brabec, 2005; **Vratné lahve** – Jan Svěrák, 2007; **Habermannův mlýn** – Juraj Herz, 2010; **Kuky se vrací** – Jan Svěrák, 2010; **Lidice** – Petr Nikolaev, 2010.

Dále navrhuje kostýmy pro televizní klipy, reklamy, prezentační akce různých firem, většinou ve spolupráci s produkcí Cabani a Baletní jednotkou Křeč. V letech 1995–2002 byla stálou **kostýmní výtvarnicí Mezinárodního filmového festivalu Karlovy Vary**. Od roku 1983 vystavovala na mnoha samostatných i kolektivních výstavách doma i v zahraničí. Přednášela na **University of Nebraska** v Lincolnu, **University of Kansas** v Kansas City, USITT v Pittsburgu a Long Beach, Tokiu a Soulu.

Kromě **Swarovski Award** získala další významná ocenění: **Zlatou trigu** za kolektivní českou národní expozici (první cena mezinárodní divadelní přehlídky Pražské Quadriennale), Zlatou medaili za design textilu na mezinárodním veletrhu Brno a Zvláštní uznání za výtvarnou stránku tanečního videa KusPoKusu na Festivalu tance ve Frankfurtu (SRN).

Vedle kostýmních návrhů a individuální oděvní tvorby vytvářela také autorské textilní tisky a koberce, šperky, plastiky a kresby. Díky obrově širšímu vzdělání a zkušeností z vlastní divadelně taneční skupiny se jí dařilo pracovat v mnoha oblastech kostýmní tvorby a využívat jejich vzájemný vliv a inspiraci.

Od roku 1996 do roku 2009 byla českou reprezentantkou v exekutivě a ve scénografické komisi mezinárodní organizace divadelníků (OISTAT). V roce 2007 se stala **členkou Evropské filmové akademie**.

Radim Schwab a Robert Jicha

GOLO SCHMIDT NEBO MICHAEL BRAMLEIGH?

ROBERT JÍCHA (Golo/Michael)

Brněnský rodák vystudoval muzikálové herectví na Divadelní fakultě JAMU, kde absolvoval titulní roli hry G. Gorina Thyl Ulenspiegel. Již ve 3. ročníku získal angažmá v Městském divadle Brno. Zde ztvárnil více než 25 muzikálových činoherních i operetních rolí, např.: Tony (West Side Story), Arktis (Babylon), Lysander (Sny nocí svatojanských), Benvolio (Romeo a Julie), Bedřich (My Fair Lady ze Zelňáku), Anděl strážný (Svět plný andělů), Nikola Šuhaj (Koločava), Woof (Vlasy/Hair), Ježíš (Jesus Christ Superstar), Lorient (Mam'zelle Nitouche), John Styx (Orfeus v podsvětí), Rochefort (Tři mušketýři), Enjolras (Les Misérables), Magaldi (Evita). Účinkoval též v představeních Kean IV., Amadeus, Cyrano z Bergeracu, Cikáni jdou do nebe, Josef a jeho úžasný pestrobarevný plášť, Šumař na střeše. Dvakrát účinkoval ve scénickém provedení Bernsteinovy Mše.

V roli Enjolrase hostoval v pražském nastudování muzikálu Les Misérables (GoJa Music Hall, 2003–7). Od r. 2008 hostuje též v Hudebním divadle Karlín v Praze v hlavní roli Josého v muzikálu Franka Wildhorna Carmen po boku Lucie Bílé.

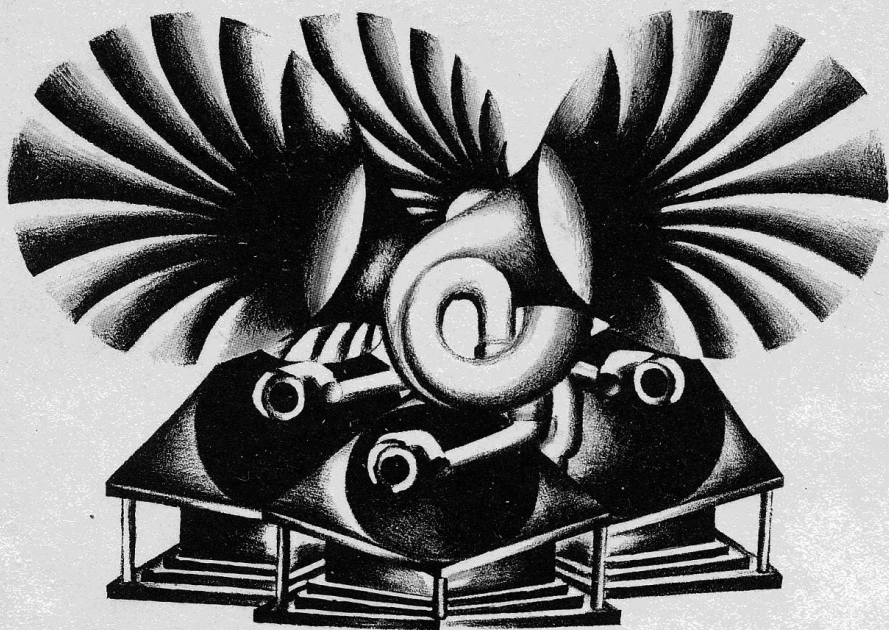
Věnuje se i dabingu, koncertní, produkční a charitativní činnosti. Spolupracuje s Nadačním fondem dětské onkologie Krtek.

Mluví anglicky, německy, zpívá též španělsky a francouzsky. Podílel se na CD Radúz a Mahulena, Babylon, Svět plný andělů, Les Misérables – Bídníci Live (Praha), Hair – Vlasy, Nana, Carmen, Les Misérables (Brno) a na DVD Muzikály z Broadwaye.

Více o něm na www.robert-jicha.cz.

RADIM SCHWAB (Golo/Michael)

Pochází z Brna. Už od dětství ho fascinovalo divadlo a hudba. Začal navštěvovat hudebně-dramatické kurzy, bral hodiny tance a stepu. Toužil po brněnské konzervatoři, ale naštěstí ho nevzali. Rozhodl se tedy studovat Střední integrovanou školu. V roce 1995 se dostal do Studia Dům Evy Tálské, kde ztvárnil několik prvních milých rolí. Později, v roce 1997, byl přijat na Janáčkovu akademii múzických umění, kde vystudoval obor činoherní herectví. Po úspěšném ukončení studia odešel do Prahy. V roce 2000 zdárně prošel konkurzem do muzikálu Monte Cristo, kde představoval mladého Edmonda Dantése, a začal se učit zpěvu u prof. René Tučka. Na Brno však Radim nezanevřel a ve sklepní scéně brněnského divadla Husa na provázku uvedl monodrama Misterio Buffo. Do povědomí diváků se zapsal jako Mordred v muzikálu Excalibur v divadle Ta Fantastika, kde hrál i v dalších projektech: Láska je láska, Elixír života, Obraz Doriana Graye. V roce 2008 nastudoval pro Severočeské divadlo opery a baletu Ústí nad Labem roli Cornelia Hackela v muzikálu Hello, Dolly! Od roku 2008 můžete Radima vidět v několika inscenacích divadla Semafor: Šlitr s námi a zlý pryč, Purpura na plotně, Kytice. Hostuje pravidelně také v dalších českých divadlech: Divadlo J. K. Tyla (Boxer – Dáma na kolejích), pražské Divadlo Na Fidlovačce (Motl – Šumař na střeše). Jeho nejnovějším počinem bylo účinkování v původním českém muzikálu Kladivo na čarodějnice (Boblig) v pražském divadle Milénium. Více o něm na www.radimschwab.com.

PARDON MY ENGLISH

Hudební čísla

1. DĚJSTVÍ

PŘEDEHRA

LORELEI (*Gita a sbor*)

RAZ DVA TŘI (*Golo, Bauer, Schultz, policejní sbor*)

TANEC V ULICÍCH (*všichni*)

TAK AŽ! (*Frieda, Bauer*)

JAKÁ ŠKODA (*Michael, Frieda*)

FREUD A JUNG A ADLER (*6 psychiatrů*)

MÁ SEXU MOC (*sbor*)

POZOR NA HLAVU (*Michael, sbor*)

JÍZDNÍ POLICIE (*Bauer, sbor*)

PARDON, NIC VE ZLÝM (*Golo, Gita*)

2. DĚJSTVÍ

AŽ ŽIJÍ NOVOMANŽELÉ (*sbor*)

SESTŘENICE V AMERICE (*Gita*)

JÍZDNÍ POLICIE repríza (*Bauer, sbor*) – repríza

DNEŠNÍ NOC (*Golo, Frieda*)

HOUF OBČANŮ (*Bauer, Magda, Občan a houf občanů*)

HÁDEJ, KDO JE NA SVĚTĚ NEJKRÁSNEJŠÍ (*Carter, Magda*)

KAMKOLI PŮJDU S TEBOU (*Bauer, Gita*)

OTČINA, MATKA DECHOVKY (*sbor*)

CHCI U TOHO BEJT (*Golo*)

NENÍ TO ŠKODA? (*Frieda*)

FINALETTO (*Gangsteři, Bauer a policie*)

NENÍ VE SVÉ KŮŽI (*všichni*)

JAKÁ ŠKODA – finále (*všichni*)

PARDON MY ENGLISH

aneb T(t) o je blázinec!

Libreto ve scénické úpravě Šimona Cabana

1. JEDNÁNÍ

Prolog

*(Před Klubem „21“, tajnou nálevnou,
ležící, kde jinde, než v srdci
Drážďan. Vstoupí muž a žena, hosté.)*

MUŽ Guten Abend! Je to Klub „21“?

KATZ Znáte heslo?

MUŽ „Golo je můj přítel.“

KATZ Oukej, můžete dovnitř.
(Pár vejde do klubu a přichází další host.)

MUŽ 2 Guten Abend. „Golo je můj přítel.“

KATZ Oukej, můžete dovnitř.
*(Muž 2 vejde a objeví se pán a paní Prestonovi,
Američané ze středozápadu.)*

PRESTONOVÁ Ach, Charlesi, není to strašně vzrušující? Pravá
německá tajná nálevna!

PRESTON Jo, co jsme vystoupili z parníku umírám touhou
dát si panáka „ty víš čeho“. *(Katzovi)* Zdravíčko!
Guten Berg! Hledám Klub „21“.

KATZ Párek Američanů, ha. Znáte heslo?

PRESTON É, někdo je můj přítel, ale nemůžu si vzpomenout
kdo. Koko, Žožo, Bobo...

- KATZ Bez hesla dovnitř nemůžete.
- PRESTON Heslo sem, heslo tam. Mládenče, máte tady nějakou muziku?
- KATZ Jestli tady máme muziku? Kde si myslíte, že ste, lidičky?

Scéna č. 1
PŘEDEHRA

(Nálevna ožije. Objeví se číšníci, hosté a děvče v staroněmeckém kostýmu, prodávající klobásy. Tahle nálevna je, kupodivu, k nerozeznání od německé zahradní pivnice. U stolu se objeví policejní komisař Bauer s nalepeným knírem a seržant Schultz)

- BAUER Seržante Schultzi!
- SCHULTZ Jawohl, pane komisaři!
- BAUER Schultzi, himmelhergott, tady nejsem komisař. Chápete? Nejsem komisař!
- SCHULTZ Vy nejste komisař?
- BAUER Jsem Rus v přestrojení.
- SCHULTZ Vy jste Rus v přestrojení?
- BAUER Proto mám ten velký knír.
- SCHULTZ Proto máte ten velký knír?
- BAUER Dnes večer uděláme v téhle nálevně policejní záťah.
- SCHULTZ Dnes večer uděláme v téhle nálevně policejní záťah?
- BAUER Jo, krucinál! A teď zmizte!

- SCHULTZ Jawohl, pane komisaři! (*Odejde.*)
- (Na kabaretní jevištětko vejde Golo, přitažlivý chlapík, který si zřejmě jako vzor pro své chování zvolil americké gangsterské filmy.)*
- PRESTONOVÁ Ach, Charlesi, není to strašně, ale strašně roztomilé místočko?
- PRESTON Je, akorát je tu strašně moc skopčáků.
- PRESTONOVÁ Možná to bude tím, že jsme v Německu?
- PRODAVAČKA Horké klobásky! Horké klobásky! (*k Prestonovi*) Nemáte chuť na dvě nožičky, pane?
- PRESTON Co si to dovolujete, jsem šťastně ženatý člověk!
- GOLO Dobrý večer, vítám vás v Klubu „21“. Mý méno je Golo Schmidt a čistě náhodou vlastním tudle skromnou tajnou nálevnu. Říkám tajnou nálevnu a myslim tím zcela legální a seriózní noční klub. Nemůžu mluvit za vás, milánkové - ale já vim proč tady sem.
- PRESTON (*na Gola*) Číšníku! Garson! Camerieri! Herr Über!
- GOLO Přání?
- PRESTON No, hm, dali bysme si něco k pití.. jestli mi rozumíte...
- GOLO Co račte. Máme šampaňský, Rýnskej ryzlink, domácí pálenku, pivo...
- PRESTON Totiž, my bychom jaksi měli zájem o... (*šeptá*) nějaké nealkoholické nápoje.
- GOLO Nealkoholický nápoje? A víte že je to tu zakázaný?

- PRESTONOVÁ Ale Hilda Schienenstrang Zugführer von Bahnhof mi říkala, že u vás dostala jablečný mošt.
- GOLO No, když to říkala Hilda Schienenstrang Zugführer von Bahnhof tak to asi bude pravda. Je vám snad jasný, že si dáváme velkýho majzla na policajty v civilu. Minulej tejden nám tady zabavili šest kartonů minerálky a my museli použít normální vodu z kohoutku.
- PRESTON Dáme si dvě a pěkně vychlazený!
- GOLO Už se to nese!
- CARTER *(vstoupí dveřmi)* Michael? Michael Bramleigh?!
- GOLO Vo čem to mluvíte?
- CARTER Já jsem Dickie Carter!
- GOLO Pardon?
- CARTER Loni na Silvestra, ta pranice, pamatuješ? Dostal si přes hlavu lahvi šampaňského a od té doby se po tobě slehla zem.
- GOLO S někým si mě pletete, člověče.
- CARTER Chcete říct, že nejste Michael Bramleigh, agent britské výzvědné služby. Syn sira Cuthberta Bramleigho?
- GOLO Ne, já jsem Golo Schmidt, majitel tohodle podniku.
- CARTER Á, už to mám. Nejspíš za tím vězí nějaká pěkná kůstka, co? Ha, ha, ha, ha!
- GOLO Ha, ha, ha. Bejt sebou, kámo, už bych tu sodovku nechlastal.

HOST Ať vystoupí Gita! My chceme Gitu!

HOSTÉ My chceme Gitu!
(Gita se objeví na malém podiu – smyslný vamp)

HOSTÉ (Provolávají Gitě slávu a nadšeně tleskají.)

GITA Panie i panowie, jestem Gita Stalopalna, krakowsky slavik. Když mě zaslech' Richard Wagner, škrtnul Lohengrína, napsal Zlato Rýna a věnoval mi tuhle vroucí píseň. A dneska večer přímo hořím...Uuuuh. Chlopaki jazda!

LORELEI (Gita a sbor)

GITA V DÁVNÝCH ČASECH ŽILA BYL
SLEČNA VELMI ROZPUSTILÁ
VLASY JAKO LEN
SAHALY DO KOLEN
MĚLA RÁDA NÁMOŘNÍKY
PLAVČÍKY I DŮSTOJNÍKY
KOUPALA SE KDYŽ PADL STÍN
NAHATÁ V ŘECE RÝN
PÁNI BY ŠLI SVĚTA KRAJ
ZA SVŮDNOU LORELEI

A ONA POTOM ČÍŠI JEJICH TOUHY
DOVEDLA NAPLNIT AŽ PO OKRAJ
V OČÍCH MĚLA OHEŇ POD OČIMA
ŠMOUHY
Ó LORELEI
TOHLE JE POHÁDKA O VODNÍ VÍLE
SE KTEROU PRÝ BÝVAL V POSTELI RÁJ
SPOUSTA LODNÍKŮ PROŽILA HORKÉ
CHVÍLE
S TOU LORELEI

KDYŽ PILA RUM – AJAJ
ANI MOŘŠTÍ VLCI NEVĚDĚLI KUDY KAM
SVÝM AMANTŮM – AJAJ

HBITĚ VYKOUSALA NA KRK VLASTNÍ
MONOGRAM

ZA TO ŽE DĚLALA VŠECHNY TY VĚCI
JAKÉ SLUŠNÉ ŽENY PROSTĚ NEDĚLAJ
ZA TO BY JI MĚLI SPRÁVNĚ DRŽET
V KLECI
DĚVKU LORELEI
SBOR
TOHLE JE POHÁDKA O VODNÍ VÍLE
SE KTEROU PRÝ BÝVAL V POSTELI RÁJ
SPOUSTA LODNÍKŮ PROŽILA HORKÉ
CHVÍLE
GITA
S TOU LORELEI
MUŽI
S TOU LORELEI

GITA
ZA TO ŽE DĚLALA VŠECHNY TY VĚCI
GITA A MUŽI
JAKÉ SLUŠNÉ ŽENY PROSTĚ NEDĚLAJ
SBOR
ZA TO BY JI MĚLI SPRÁVNĚ DRŽET
V KLECI
DĚVKU LORELEI
GITA
LORELEI
TA BRALA VŠE – AJAJ
MUŽI
CHLAPCE V UNIFORMĚ NEBO V CIVILU
GITA
MY VÍME ŽE – AJAJ
BY Z NICH

GITA A MUŽI
SNADNO POSTAVILA CELOU FLOTILU
GITA
POČESTNÉ MATKY SI UTŘOU POT
S ČELA
SAMY SOBĚ ALE NIKDY NEPŘIZNA
GITA A SBOR

ŽE TOTIŽ KAŽDÁ Z NICH UŽ KDYSI
 TAJNĚ CHTĚLA
 GITA
 BÝT JAKO LORELEI
 SBOR
 LORELEI

BAUER *(napodobuje ruská přízvuk)* Tavaryšč kelner!
 Bublinovu lemonadu! Dvasvidanija!

GOLO Takže vy jste Rusák,jo?

BAUER Da da, ja jsem Ruksak a dal bych bublinovu
 lemonadu a mandle. Jaky matě mandle?

GOLO Vytržený.

BAUER Ty si dam. A do toho lemonadu mi strčtě
 brko. Sachar.

GITA *(Odtáhne Gola stranou...)* Jak jsem se ti
 líbila, Golo?

GOLO Máš fantastickej hlas, pusino.

GITA Myslíš to vážně, kochasiu?

GOLO Pár not jsi vzala falešně, s tóninou ses
 v podstatě nepotkala, rytmus ti silně kulhal –
 ale hlas máš fantastickej.

GITA Ty zvíře, já tě zbožňuju. Muj Bože!

KATZ *(vrazí dovnitř)* Špatný zprávy, Golo. Policie
 se chystá udělat štáru.

GOLO Mně byl ten Rusák hned povědomej. Je to
 komisař Bauer v přestrojení. Katzi, hodte
 s chlapama limonády do sklepa a vytáhněte
 nějakej alkohol. Já se podívám do Bauerova
 domu.

KATZ Tam nemůžete, šéfe, mohlo by to bejt nebez-
 pečný.

- GOLO Pro Golo Schmidta? Pcha! Poslouchej.
Dneska večer pořádá město voslavu
Bauerovejch narozenin. Vplížím se tam
a podstrčím mu do sklepa bednu kyselky.
Upozorníme tisk - Bauer je vyřízenej – a my
si najdem poldu, kterej bude pěkně spolu-
pracovat.
- KATZ Vy máte ohromnej talent zatočit s lidma raz
dva, šéfe. Úplně jak v americkým filmu.
- GOLO V Americe to možná dělaj raz dva. Ale u nás
v Německu – dycky jenom raz dva tři!

RAZ DVA TŘI (*Golo, Bauer, Schultz, policejní sbor*)

- GOLO JE VŠEOBECNĚ ZNÁMO
ŽE BEDŘICH VELIKÝ
BYL ŠLECHETNÝ VLÁDCE
PROSTĚ A KRÁTCE
ZBOŽŇOVAL VALČÍKY
ŘEK S VALČÍKEM ZBUDUJU ŘÍŠI

ZA VALČÍK PADNU SOFORT
A OD TĚCH DOB UČI -
TELÉ DĚTI UČÍ
ŽE VALČÍK JE NÁRODNÍ SPORT

NEVÍ-LI MUZIKANT KDO JE STRAUSS
MÁM PRO NĚJ JEDINÉ SLOVO RAUS
SMĚJEM SE PLÁČEM MPAPA
TANCUJEM RAZ DVA RAZ DVA TŘI
RADOSTÍ SKÁČEM MPAPA
MILUJEM RAZ DVA RAZ DVA TŘI
VE TŘÍČTVRTEČNÍM TAKTU
SE NÁROD POBRATŘÍ
I PIVO SE VAŘÍ
A FENKY SE PÁŘÍ
RAZ DVA RAZ DVA TŘI
Á RAZ DVA RAZ DVA TŘI
SBOR
SMĚJEM SE PLÁČEM MPAPA

TANCUJEM RAZ DVA RAZ DVA TŘI
 RADOSTÍ SKÁČEM MPAPA
 MILUJEM RAZ DVA RAZ DVA TŘI

GOLO A SBOR	KOMUPAK BY SE CHTĚLO BÝT NĚKDE V ZÁVĚTŘÍ KDYŽ VALČÍK ZAZNÍ JSOU VŠICHNI JAK BLÁZNI RAZ DVA RAZ DVA TŘI Á RAZ DVA RAZ DVA TŘI
SCHULTZ	<i>(K Bauerovi)</i> Pane komisaři, vzduch je čistý.
BAUER	Výborně! Zjistěte vlhkost, bio a rosný bod! <i>(Zpívá)</i> CHYTNU ZLODĚJE
POLICIE	MPAPA
BAUER	DOSLOVA
POLICIE	RAZ DVA RAZ DVA TŘI
BAUER	JEHO ŠANCE JE
POLICIE	MPAPA
BAUER	NULOVÁ
POLICIE	RAZ DVA RAZ DVA TŘI NÁŠ POLICEJNÍ ODDÍL ZLOČINCE NEŠETŘÍ
BAUER	MÁ KURÁŽE DOSTI ZPŘERÁŽÍ JIM KOSTI
BAUER A POLICIE	RAZ DVA RAZ DVA TŘI Á RAZ DVA RAZ DVA TŘI
BAUER	Jakmile dám znamení, obklíčíte prostor.
STRÁŽNÍCI	Rozkaz!

BAUER Tiše!

STRÁŽNÍCI *(šeptem)* Rozkaz!

SBOR
 LA LA LA LA LA
 LA LA LA LA LA LA LA
 TEN NEJHLOUPĚJŠÍ ŇOUMA
 SI DĚVČE OPATŘÍ
 VŽDYŤ KAŽDIČKÁ ZJIHNE
 AŽ KAPELA STŘIHNE
 RAZ DVA RAZ DVA TŘI
 Á RAZ DVA RAZ DVA
 DVA DVA TŘI DVA
 RAZ DVA RÁZ DVA

(Bauer si strhne knír a zapíská na policejní píšťalu.)

VŠICHNI – TŘI!
(Policie obklídí hosty.)

GOLO *(v nastalém zmatku se práskne do hlavy)*
 Auuu!
(všichni odejdou, kromě Katze)

Scéna č. 2
(Dům komisaře Bauera)

CARTER *(vejde)* Narozeninový večírek už začal?

MAGDA Pardon, to je blázinec...Jsou tu všichni, kromě oslavence. Pan Bauer musel udělat policejní zátah na jednu ošklivou tajnou nálevnu.

CARTER To vím moc dobře - sám jsem se v té brutální razii ocitl.

MAGDA Ach Neublížili vám?

CARTER Mně ne, ale téhle bonboniéře. *(Vytáhne pomačkanou bonboniéru ve tvaru srdce)*
 Zde přijměte mé zlomené srdce.

MAGDA Ach, však já už ti ho srovnám, liebchen.

HOSTÉ *(Za scénou)* Hurá!

MAGDA Pan Bauer je tady!
(Hosté vejdou. Spolu s nimi Bauer, Frieda a Steiner.)

TANEC V ULICÍCH *(Všichni)*

VŠICHNI MY CHCEME TANČIT V ULICÍCH
TANČIT V ULICÍCH
VŠECHNO SE RADUJE A JÁSÁ
KOMISAŘ BAUER NAŠE SPÁSA
VSAĎTE SE ŽE TO BUDE KRÁSA
TANEC V ULICÍCH

TAK VEM SI VOLNO ZAVŘI KRÁM
HOĎ SEBOU ZAVŘI KRÁM
CELÉ MĚSTO SE (DOBŘE) BAVÍ
NÁŠ PAN KOMISAŘ (TOTIŽ) SLAVÍ
PŘEJEM HODNĚ ŠTĚSTÍ A ZDRAVÍ
K DNEŠNÍM NAROZENINÁM

ŽENY MÁ ZA UŠIMA JE TO CHLAPÍK
A VELKÝ FEŠÁK JAKBYSMET
HOP ZATANCUJEME MU KVAPÍK
DÁME SI ZÁLEŽET

MUŽI BUĎ MU ČEST A SLÁVA
MUŽ SÍLY MUŽ PRÁVA
KÉŽ NÁM PŘÍKLAD DÁVÁ
JEŠTĚ PO MNOHO LET

VŠICHNI JEN POJĎME TANČIT V ULICÍCH
TANČIT V ULICÍCH
VŠECHNO SE RADUJE A JÁSÁ
KOMISAŘ BAUER NAŠE SPÁSA
VSAĎTE SE ŽE TO BUDE KRÁSA
VŠUDE SAMÝ ZPĚV A SMÍCH
A TANEC V ULICÍCH
(Všichni tančí)

- DR.STEINER Dámy a pánové! Jako starosta – a úřední psychiatr – našeho ústavu, vám představuji morální oporu naší veřejnosti, hrdinu města a loňského Krále kysaného zelí!
- HOSTÉ Hurá!
- BAUER Že by mluvil o mně...?
- DR.STEINER Náčelníku Bauere, hodně štěstí a zdraví, a přijměte, prosím, malý důkaz naší úcty. *(Magda přináší ohromnou mísu plnou jelit se svíčkou uprostřed)* Pěťadvacetikilová mísa plná jelit. Tak si něco přejte a sfoukněte to jelito, totiž svíci. *(Bauer ji sfoukne)*
- HOSTÉ Hurá!
- BAUER Doktore Steinere – drazí přátelé - nezbývá mi, než vyjádřit vám upřímnou soustrast. Pardon, to je jiný proslov! Chtěl jsem říct, že tohle je ta největší věc, jakou jsem kdy zažil. Nemluvím pouze o tom jelitu, ale i o své dceři. Pojď ke mně, Friedo.
- FRIEDA *(vstane)*
- BAUER Jen si ji prohlédněte. Tak okouzující, tak svěží, tak pěkná. A jak toho dosáhla? Tím, že se v životě nedotkla nealko...alkohol...že se v životě ničeho nedotkla!
- HOSTÉ Hurá!
- BAUER Sedni si, Friedo. Přátelé mám pro vás ohromnou zprávu. Dnes večer jsme udělali zátaň na nealkoholickou nálevnu, zavřeli ji a skoncovali s jejich nekalými kšefty – aspoň do té doby než znova otevřou.
- HOSTÉ Hurá!

- BAUER Dost už bylo hurá. Seržante Schultzi!
- SHULTZ Jawohl, pane komisaři!
- BAUER Povězte jim o všech důkazech, které jsme nashromáždili během razie.
- SHULTZ Žádné důkazy jsme nenashromáždili.
- BAUER Žádné důkazy jsme nenashromáždili, ale povězte jim, kolik jsme zabavili nealkoholických nápojů.
- SCHULTZ Nezabavili jsme žádné nealkoholické nápoje.
- BAUER Nezabavili, ale povězte jim kolik lidí jsme zadrželi na strážnici.
- SCHULTZ Pár lidí jsme zadrželi na strážnici.
- BAUER Pár lidí jsme zadrželi na strážnici.
- SCHULTZ Ale oni ji vykradli.
- BAUER Ale oni ji vykradli. Verdammte schweinen! Kriminálníci! Zloději!
- FRIEDA Tati, nerozčiluj se!
- BAUER *(Píská na píšťalu)* Tato oslava se ruší a odkládá na příští rok – pokud budu ještě naživu. Raus mit'n! Wiedersehen! Auf geht's! A vzdávám se titulu Krále kysaného zelí!
- (Dr. Steiner odvede Bauera a Friedu do pokoje. Steiner a hosté odejdou)*
- BAUER Za mého velení jsou zločinci stíháni a slušní lidé mají šanci. Pro policistu mého formátu, je to bezprecedentní!

FRIEDA Ach tati, kdo by se staral o pašeráky, zrovna dnes večer? Ochutnej tu játrovku a zapomeň na všecko.

BAUER Říkám ti, že vězení je pro ty grázly až příliš dobré.

TAK AŤ! (*Frieda, Bauer*)

FRIEDA CO TI TÁTO DĚLÁ
MRÁČKY KOLEM ČELA?
JSI DOST STARÝ NA TO ABYS VĚDĚL
CO A JAK

BAUER MYSLÍŠ, MILÉ DÍTĚ?

FRIEDA VÍM CO VYLÉČÍ TĚ.
MEDICÍNA PŘED KTEROU SE SCHOVÁ
KAŽDÝ MRAK.

BAUER JÁ MÁM VŠEHO PLNOU HLAVU...

FRIEDA TAK SI MUSÍŠ ŘÍCT
JE TO POŘÁD LEPŠÍ NEŽLI
NEMÍT V HLAVĚ NIC.

BAUER MYSLÍŠ, MOJE ZLATO?

FRIEDA USMÍVEJ SE TÁTO
I KDYŽ JSI ČEKAL OD ŽIVOTA VÍC.
JE TMA?
TAK AŤ!
SÝČEK HOUKÁ?
TAK AŤ!
VESELME SE, UŽIJME SI DNES.
JE MRÁZ?
TAK AŤ!
VÍTR FOUKÁ?
TAK AŤ!
NA JAŘE SE ZAZELENÁ LES.
ZNÁMÉ RČENÍ MOUDRÝCH PŘEDKŮ

PŘECI POVÍDÁ
 KAŽDÁ KNÍŽKA SVOJI SVĚTLOU
 STRÁNKU MÁ.
 ŠLÁP SI...
 TAK AŽ!
 NA PAVOUKA?
 TAK AŽ!
 PROČ BYCHOM SE NETĚŠILI JEŠTĚ
 DNES
 NETĚŠILI JEŠTĚ DNES!
 JE TMA?

BAUER TAK AŽ!

FRIEDA SÝČEK HOUKÁ?

BAUER TAK AŽ!

OBA VESELME SE, UŽIJME SI DNES.

FRIEDA JE MRÁZ?

BAUER TAK AŽ!

FRIEDA VÍTR FOUKÁ?

BAUER TAK AŽ!

OBA NA JAŘE SE ZAZELENÁ LES
 ZNÁMÉ RČENÍ MOUDRÝCH PŘEDKŮ
 PŘECI POVÍDÁ
 KAŽDÁ KNÍŽKA SVOJI SVĚTLOU
 STRÁNKU MÁ

FRIEDA ŠLÁP SI...

BAUER TAK AŽ!

FRIEDA NA PAVOUKA?

BAUER TAK AŽ!

- OBA + SBOR PROČ BYCHOM SE NETĚŠILI JEŠTĚ DNES
NETĚŠILI JEŠTĚ DNES!
- (Vejde Steiner, podpírající Michaela)*
- DR.STEINER Místo, prosím! S dovolením! Udělejte místo!
- BAUER No dobře. Já tu nemusím být. *(Odejde)*
- MAGDA Co se stalo, doktore?
- DR.STEINER Nalezl jsem tohoto muže ležet v mdlobách před vašimi dveřmi. Zřejmě se praštil o futro.
- MAGDA Něco vážného?
- DR.STEINER Má už z dřívějška na hlavě jizvu. Někdo ho udeřil lahví. Bylo to šampaňské, polosuché, ročník...
- FRIEDA Ubohý chlapec. A jak mu to sluší!
- DR.STEINER Víte, tyhle opakované rány do hlavy často přivodí amnesii.
- FRIEDA Co je to amnesie, doktore?
- DR.STEINER Teď si nemůžu vzpomenout.. *(Michael zasténá)* Á, přichází k sobě.
- MAGDA Uvidíte, že jeho první slova budou „Kde to jsem?“
- MICHAEL Kde to jsem?
- MAGDA Já to tušila.
- MICHAEL *(Spatří Friedu)* To je sen!
- DR.STEINER Já jsem lékař, mladíku...

- MICHAEL Promiňte, doktore, ale tohle je privátní sen.
(*Friedě*) Kde to jsem? Kdo jsem? Kdo jste vy? A kdy se mi o vás může zase zdát?
- FRIEDA Jmenuji se Frieda Bauerová a našli jsme vás ležet u dveří. Vy si opravdu nic nepamatujete?
- MICHAEL Jen, že mně někdo udeřil lahví šampaňského.
- DR.STEINER Neříkal jsem to? Láhev šampaňského.
- CARTER (*Vejde*) Někdo tu mluvil o šampaňském? Michaeli?!
- MICHAEL Dickie...Dickie Carter!
- CARTER A ty jsi Michael Bramleigh britský tajný agent! Buď zdrav, Michaeli!
- MICHAEL Teď už moc tajný nejsem, ale to nevadí.Buď zdrav, Dickie! Co tady pohledáváš?
- CARTER Čistě náhodou jsem zamilovaný do Magdy, zdejší vrchní sestry.
- MICHAEL Nepovídej!
- CARTER Já v té nálevně hned poznal, že si ze mně děláš dobrý den. Hahahaha.
- MICHAEL Hahahaha. V nálevně? V jaké nálevně?
- DR.STEINER Dost řečí mladíku - je nejvyšší čas na zpěv. Přijďte zítra ke mně na vyšetření, něco s tím provedeme.
- MICHAEL Poslyš, Dicku, připomeň mi, jsem ženatý?
- CARTER Ty, nejobletovanější svobodný muž v Anglii? Pochybují.

(*Steiner a Carter odejdou.*)

JAKÁ ŠKODA (*Michael, Frieda*)

- MICHAEL PROČ JSEM VŠUDE KOLEM
 BLOUDIL HOREM DOLEM
 HLEDAL ZAS A ZAS
 PROČ JSEM ZTRÁCEL ČAS
 NEBYLA TO HLOUPOST
 NEBYL TO SNAD HŘÍCH
 KDYBYCH SEDAL V KOUTĚ
 NELITOVAL BYCH
 ODPOVĚĎ UŽ ZNÁM
 PŘELUDY A SNĚNÍ
 K NIČEMU TO NENÍ ZŮSTÁVÁM
- MICHAEL Nejsem ženatý! Není to nádhera? A vy jste
 vdaná?
- FRIEDA Bože, ne! To je určitě vzrušující, být britský
 tajný agent.
- MICHAEL Zlikvidoval jsem dvě ze čtyř čínských triád,
 ale co je to proti setkání s vámi.
- FRIEDA Znáš z paměti všechny německé romány, ale
 Old Shatterhand na vás nemá.
- MICHAEL Umíte anglicky, slečno Bauerová?
- FRIEDA Ani slovo. Umíte německy?
- MICHAEL Ani umlaut. Zrovna jsem se vás chtěl zeptat,
 jak se vám zamlouvám.
- FRIEDA A já vám chtěla říct, že moc.
- MICHAEL Ale teď se vás vlastně zeptat nemůžu.
- FRIEDA A já vám nemůžu odpovědět.
- MICHAEL Jaká škoda. Co budeme dělat?
- FRIEDA Můžeme zkusit pokračovat jako doteď.

MICHAEL

To by šlo.

NAD MÝM ŽIVOTEM
SE STMÍVALO
A PAK SE ŠTĚ-
STÍ USMÁLO
ŠKODA ŽE SE NA NÁS
NEUSMÁLO DŘÍV

MICHAEL

Mám pocit, jakobych byl ve snu. Mám pocit, že jsem měl někoho rád, ne, někdo měl rád mně, je to možné? Nevím, zda jste to byla vy, kdo mě miloval, tanečnice, zpěvačka, mám pocit, že tam byl ještě někdo jiný, kdo nás rozdělil, řeknete, že jsem se zbláznil, ale našťestí je tu můj přítel Dickie a díky němu vím, že nesním.

SPOČÍTEJ VŠECHNA PROMARNĚNÁ LÉTA
TY S ROMÁNEM V KLÍNĚ
JÁ SE NĚKDE V ČÍNĚ
NA KONCI SVĚTA
ZA MIZERNOU GÁŽI
ŽIVIL ŠPIONÁŽÍ

KDO BY POMYSLEL
ŽE PŘIJDU SEM
A STANU SE
TVÝM OSUDEM
JAKÁ ŠKODA ŽE NÁS
TO NEPOTKALO MNOHEM DŘÍV

FRIEDA

NOSILA JSEM KŘÍŽEK
LÁSKU ZNALA Z KNÍŽEK
VĚŘILA ŽE TÍM
TOUHU OBELSTÍM

NEBYLA TO ŠKODA
NEBYL TO SNAD HŘÍCH
NEDOČKAT SE TEBE
NEVĚDĚLA BYCH
CO SI POČÍT MÁM

MICHAEL MODLITBY A ČTENÍ

FRIEDA TOHLE SE TEĎ ZMĚNÍ
PŘÍSAHÁM

FRIEDA Můj otec byl policejní komisař a za celou svou kariéru nebyl schopen dopadnout žádného padoucha. Byl z toho natolik zoufalý, že se dostal až sem. Je tu už několik let a jeho stav se nelepší, z čehož jsem zoufalá zase já...

KONEC BLOUDĚNÍ

MICHAEL A SAMOTY

FRIEDA JEN TY A JÁ

MICHAEL JEN JÁ A TY

OBA JAKÁ ŠKODA ŽE NÁS
TO NEPOTKALO MNOHEM MNOHEM
DŘÍV
(*Odejdu.*)

Scéna č. 3

(Kancelář dr. Adolfa Steinera, další den ráno. Vejde Steiner a sestřičky)

MAGDA Objednal jste si půl tuctu psychoanalytiků, pane doktore?

DR.STEINER Objednal, sestro! Pošlete je sem, prosím!

FREUD A JUNG A ADLER (6 psychiatrů)

TŘI A TŘI PSYCHIATŘI
JE PSYCHIATRŮ ŠEST
MY VÍME CO SE PATŘÍ
ANALYZUJEM SEX

PACIENT KTERÝ NÁM CHÁTRÁ
 NEBOŤ MÁ ZDUŘELÁ JÁTRA
 S TÍM SE VŮBEC NEHODLÁME ZDRŽOVAT
 ALE VŠECHNO CO SE TŘEBA
 TÝKÁ ZDUŘELÉHO EGA
 DO TOHO SE PUSTÍ KAŽDÝ Z NÁS A RÁD
 KDYŽ TĚ TRÁPÍ MOTOLICE
 SPÁLA ZÁNĚT POHRUDNICE
 MY TI PORADÍME VYKOPEJ SI HROB

LEČ MENTÁLNÍ ABERACE
 TO JE PŘESNĚ NAŠE PRÁCE
 PLATÍ SE DVOJNÁSOB
 KDO SE CÍTÍ BÍDNĚ
 U LÉKAŘE Z VÍDNĚ
 PLATÍ DVOJNÁSOB

DOKTOR FREUD A JUNG A ADLER
 ADLER A JUNG A FREUD
 NÁS PSYCHIATRŮ ŠEST
 JEN HEZKY PROZRAĎ CO MÁŠ ZA SNY
 A JE TO JASNÝ
 DOKTOR FREUD A JUNG A ADLER
 ADLER A JUNG A FREUD
 OZDOBA VŠECH SVĚTOVÝCH MĚST
 JESTLI SE VE SNU ZASE VÍDÁŠ SE SVOU
 MILOU
 KTERÉ SES PŘEDTÍM NEMOH ZBAVIT ANI
 SILOU
 A TEĎ JÍ ŘEŽEŠ HLAVU MOTOROVOU
 PILOU
 PAK TĚ SRDEČNĚ ZVE NA HLOUBKOVÝ
 TEST
 DOKTOR FREUD A JUNG A ADLER
 ADLER A JUNG A FREUD
 PSYCHIATRŮ ŠEST

MAGDA

Pan Michael Bremleigh, pane doktore.

Dr. STEINER

Á ano, pozvěte jej dál. (*k psychiatrům*) To je ten mladý muž jak jsem vám říkal, kterého bych rád, kdybyste vyšetřili.

(Vejde Michael.)

JESTLI SE TI KUPŘÍKLADU NĚKDY ZDÁVÁ
 ŽE JE TVŮJ OTEC BÝK A TVOJE MATKA
 KRÁVA
 TAKŽE Z TEBE SE TÍM PÁDEM TELE
 STÁVÁ
 PAK TĚ SRDEČNĚ ZVE NA HLOUBKOVÝ
 TEST
 DOKTOR FREUD A JUNG A ADLER
 ADLER A JUNG A FREU
 PSYCHIATRŮ ŠEST

DR.STEINER Račte dále, pane Bramleighu! Toto jsou mí
 kolegové, dr.Freud, dr.Jung, dr.Adler, dr.Adler,
 dr.Jung, dr.Freud.

MICHAEL Á dvojčátka, co? Blahopřeji.

DR.STEINER Není k čemu. Jsem starý mládenec. Dokonce
 čím jsem starší, tím jsem větší mládenec.
 Pánové, ještě nikdy jsem neviděl tak sou-
 měrný psychiatrický sextet. Takže! Máme zde
 případ muže s poraněním hlavy, který trpí
 amnésií a rozdvojením osobnosti.

DOKTOŘI Aha! Komplex méněcenosti!
 Nespoutané libido!
 Oidipovský komplex!
 Potlačené touhy!
 Exhibicionistické sklony!
 Stihomam!

DR.STEINER Přesně tak! Proto žádám důkladné psychi-
 atrické vyšetření!

DOKTOŘI Výborně, svlékněte se!

DR.STEINER Ale ne mě, jeho!

DOKTOŘI Dobrý nápad!

DR.STEINER Takže si rozumíme. Byl jsem informován, že zde přítomný mladík se má zítra oženit se slečnou Friedou Bauerovou, kterou poznal včera večer.

DOKTOŘI Svatba? Ale to znamená sexuální kontakt!

DR.STEINER Ano! Ovšem nikoli bezpodmínečně!

MÁ SEXU MOC (*sbor*)

DR. ADLER MÁ SEXU MOC

DR. JUNG NEMÁ HO DOST

DR. FREUD JE SEXUÁLNÍ SAMOROST

VŠICHNI ZAČLO TO NĚKDE V DĚTSTVÍ
COŽ KAŽDÝ UČENEC VÍ

DR. ADLER MÁ SEXU DOST

DR. JUNG NEMÁ HO MOC

DR. FREUD SEX BERE JAKO POVINNOST

VŠICHNI PROJEV MÁ NESOUVISLÝ
JDE O ZMATENÍ MYSLI
MÁ SEXU MOC
NEMÁ HO DOST
JE SEXUÁLNÍ SAMOROST

DR. ADLER MĚL MATKU RÁD

DR. JUNG MĚL OTCE RÁD

DR. FREUD MĚL ASI JENOM SEBE RÁD

VŠICHNI A NENÍ ZCELA JISTÉ
ZDA MYŠLENKY MÁ ČISTÉ

DR. ADLER	MĚL MATKU RÁD
DR. JUNG	MĚL OTCE RÁD
DR. FREUD	I TO SE V DĚTSTVÍ MŮŽE STÁT
VŠICHNI	NAJDEM PŘÍČINU PRAVOU PROJDEME SE MU HLAVOU MÁ SEXU MOC NEMÁ HO DOST JE SEXUÁLNÍ SAMOROST
Dr. STEINER	Tedy, pane Bramleighu, vy tvrdíte, že se ne- můžete upamatovat na nic, co se stalo od ledna do června tohoto roku.
MICHAEL	Ano, tyto měsíce jakoby z mého života někdo vygumoval.
DR.STEINER	Zcela příznačné! Půl roku vygumováno a hned se chcete oženit.
MICHAEL	Ale mé úmysly s tou mladou dámou jsou naprosto počestné.
DR.STEINER	Počestné? Tak proč si ji chcete vzít?
MICHAEL	No...
DR.STEINER	No, nemusím se na vás dívat dvakrát, abych poznal, že máte rozdvojenou osobnost!
MICHAEL	Jak si vysvětlujete můj stav, doktore?
DR.STEINER	Tedy, buď jste inkoherentní, nebo inkompati- bilní, nebo úplně indiferentní. Prohlédneme si to zranění, co myslíte? Zde je tedy rána sama, zde jsou nějaké lupy, vaše hlava je velmi zajímavá, pane Bramleighu. Sebemenší otřes může vyvolat reakci, ale ve své podstatě...

- MICHAEL ve své podstatě?
- DR.STEINER v mé prostatě? Odpusťte pan Bramleighu, ale co je vám do mé prostaty
- MICHAEL Říkal jste ve své podstatě...
- DR.STEINER Aha! Ve své podstatě je prostata podstatně zdravá, což se dá i říct i o vašem psychickém zdraví a podstatně radostněji vám tímto oznamuji, že jste v podstatě stejně duševně zdravý, tedy nikoli v prostatě, ale v hlavě, jako kdokoliv z nás.
- MICHAEL Skvělé! Takže nemáte v podstatě nic proti našemu sňatku?
- DR.STEINER Přišlo to tak znenadání. Jsem dojat...Vždyť se ani pořádně neznáme.
- MICHAEL Sňatku mne a slečny Friedy.
- DR.STEINER Ach tak. No, pokud je informována o tom, že máte lupy, proč ne. Má rada zní Berte si klobouk. Vlastně, berte dva klobouky, každé čtyři hodiny a ráno se mi přijďte ukázat. Dámy?

POZOR NA HLAVU (*Michael, sbor*)

- SESTRÍČKY DBEJTE NA RADY NAŠEHO ÚSTAVU
NASAĎTE SI ZAVČAS
KOBOUK NA HLAVU
- MICHAEL SPLNÍM VŠECHNO CO SE PO MNĚ
CHCE
KDYBY MĚ TAK NEBOLELO U SRDCE
- SESTRÍČKY SRDCE AŽ SI BOLÍ
ALE HLAVA NE

MICHAEL VEZMU SI KLOBOUK RÁNO
V NOCI V POLEDNE
SRDCE PORUČÍ – HLAVA POSLECHNE

SESTRÍČKY DBEJTE NA RADY ÚSTAVU
SRDCE POČKÁ POZOR NA HLAVU

MICHAEL KONEČNĚ SI MŮŽU V KLIDU VYDECH
NOUT
VŽDYŤ MĚ VYŠETŘILI ADLER JUNG
A FREUD

DOKTOŘI STAČÍ POUZE ÚČET ZAPLATIT
A BUDETE ZCELA FIT

MICHAEL CO BYCH TEDY VLASTNĚ
JEŠTĚ MOHL CHTÍT

DOKTOŘI JENOM PROSÍM RAČTE
NA PAMĚTI MÍT
SRDCE ZA KLOBOUK – KLOBOUK NA
HLAVU

MICHAEL JE ŠTĚSTÍ BÝTI PACIENT V PSYCHIAT-
RICKÉM ÚSTAVU

MICHAEL Dobrá pánové, sice v podstatě nevím, o čem
tu mluvíte, ale rád jsem vás poznal. A těším
se na další shledání.

DR.STEINER Pozitří v jedenáct? To už budete mít po
svatbě.

*(Všichni odcházejí. Michael se na odchodu
praští do hlavy a promění se v Gola. Boing!
Přichází Magda.)*

Scéna č. 4

MAGDA Jsou tu strážníci, kteří mají na váš rozkaz hlí-
dat svatební dary. Mám je zavolat sem?

- BAUER Zavolám si je sám. Nástup!
(*Magda odejde. Vpochoduje Schultz a strážníci.*)
- STRÁŽNÍCI Eins, zwei, eins, zwei, eins, zwei...
- BAUER Dost! Einzweidrei!
- STRÁŽNÍCI Ein, zwei, drei, ein zwei drei...
- BAUER Seržante Schultzi!
- SCHULTZ Jawohl, pane komisaři!
- BAUER Ať nepočítají!
- SCHULTZ S čím, pane komisaři?
- BAUER S ničím. Ať jsou zticha!
- SCHULTZ Ruhe!
- BAUER Hoši! Byli jste pověřeni hlídáním svatebních darů. Mám totiž podezření, že někdo tady je zloděj.
- STRÁŽNÍCI (*Porůznu*) Jsem to já? - Že bych to byl já? -
Jsem to já, pane komisaři?
Já myslím, že je to on!
- BAUER My nevíme kdo je ten zloděj. Proto jste tady. Takže ty hlídej šperky. Ty hlídej stříbrné přibory. Ty hlídej ložní prádlo. Vy dva budete hlídat tyhle tři. A ty dávej pozor na mě, protože když mám podezření, nevěřím nikomu.
- JÍZDNÍ POLICIE** (*Bauer, sbor*)
- BAUER KDO MĚ NEZNÁ NEVÍ ŽE JE
MOJE JMÉNO PRO ZLODĚJE
STRAŠÁK S KTERÝM NENÍ ŽÁDNÝ ŠPÁS
VELICE MĚ TOTIŽ LÁKÁ

NECHAT ZAVŘÍT DAREBÁKA
 TOHLE PLATÍ PRO KAŽDÉHO Z VÁS
 SLÍDÍM ČMUCHÁM PÁTRÁM HLEDÁM
 NEŽ HO ZAVŘU POKOJ NEDÁM
 KDYBYCH SI TO MĚL SÁM ZA NĚJ
 ODSEDEŤ
 JSI-LI V NOUZI KLIDNĚ HVÍZDNI
 MY JSME POLICIE JÍZDNÍ
 PŘED NÁMI SE MŮŽE SCHOVAT
 CELÝ SVĚT

POLICIE V RUKOU NAŠÍ POLICIE
 SKONČÍ KAŽDÝ POBUDA
 KDYŽ BŮH DÁ
 SHERLOCK HOLMES PROTI NÁM PRÝ JE
 DRUHÁ JAKOST BÍDA OSTUDA

BAUER TO MNĚ LUPIČ UKRAD SCHODY
 PAK SE PO NĚM SLEHLA ZEM
 ALE JÁ HO PŘESTO DOBĚH
 JEZDÍM DOMŮ VÝTAHEM

POLICIE V RUKOU NAŠÍ POLICIE
 SKONČÍ KAŽDÝ POBUDA
 KDYŽ BŮH DÁ
(Klub „21“. Vejde Gita, Katz a zbytek gangu)

GITA Když zmáknem tuhle fušku, hodí nám to 100
 000 babek. A to není žádných pár šupů.

KATZ Bez Gola se nemůžem do žádnýho kšeftu
 pouštět.

GITA Golo je fuč. Wzial w leb.Vidíš ho někde? Golo
 je kaput.
(Golo přijde ze svého pokoje)

GOLO Někomu se po mně stejská?

VŠICHNI Golo!
 GITA Kochany, ty žiješ! Zrovna jsme o tobě mluvili...
 ale chválili jsme tě.

- GOLO Přebíráš velení, pusino?
- GITA Ne, já jen...
- KATZ Čet jste noviny, šéfe? (*podá mu je*) Bauero-
vic holka si zejtra bere nějakýho Anglána.
- GOLO Nevěděl jsem, že ten dědek má dceru.
A hele, docela mazel, že jo?
- GITA Poslouchej. Bauer má schovaný pod zám-
kem svatební dary nejmíň za sto litrů. Můžem
vpadnout na svatbu a vypučit si je.
- GOLO Mám lepší plán. Vetřem se na tu jejich
veselici. Ty, Gito, se převlíkneš za panskou
a šlohneš klíče vod komory s těma prezen-
tama. Katzi! Vystřelíš třikrát z bouchačky
a uděláš bengál. Chlapi shrábnou zboží –
já zatím popadnu nevěstu a přivezu ji sem.
Jakže se jmenuje? Anna?
- GITA Frieda.
- GOLO Budem za ni chtít dalšího půl melounu. Tak
co říkáte? Čí jsou Drážďany??
- VŠICHNI Naše!!
- GOLO Přesně tak. Končím schůzi!
- (*Gang odejde.*)
- GITA Golo, chceš tu holku, abys dostal výkupný,
nebo proto, že je to fajna kobieta?
- GOLO Abych dostal výkupný. Ale dobře, že je to
šřabajzna. Práce mi pude líp vod ruky.
- GITA Heleď, jesli si s ní něco začneš, podřežu ti
krk. Nebudu se vo tebe dělit s takovou
rozmazlenou pipkou.

GOLO (Odzbrojí ji.) Tos trochu přepískla, pusino.
Sem sice velkej hajzl, ale nejsem splachovací.

PARDON, NIC VE ZLÝM (*Golo, Gita*)

GOLO JESTLI CHCEŠ KE MNĚ ZPÁTKY
MUSÍŠ ŘÍCT HRNEČKU VAŘ

GITA JSEM STARÁ NA POHÁDKY
A TY SEŠ STAREJ LHÁŘ

GOLO JESTLI CHCEŠ KE MNĚ ZPÁTKY
TAK SI TO NEPOKAŽ
ŽIVOT JE PŘÍLIŠ KRÁTKÝ
A MĚ UŽ NEPŘEDĚLÁŠ

GITA PŘESTAŇ MĚ DÁL TRÁPIT
CO Z TOHO MÁŠ

GOLO VĚŘ MI ŽE BYCH KVŮLI TOBĚ
UDĚLAL I ŽIVOTNÍ KROK
SEŠ PARDON NIC VE ZLÝM
MŮJ SLADKEJ CVOK

S TEBOU BYCH SI HOLKA TROUFNUL
SKOČIT ŠÍPKOU JELENÍ SKOK
SEŠ PARDON NIC VE ZLÝM
MŮJ SLADKEJ CVOK

KDYŽ ZŮSTANEM SPOLU
NE NENÍ TO VTIP
KDYŽ ZŮSTANEM SPOLU
SNAD NÁM BUDE LÍP

VŽDYŤ JÁ SE NA TEBE TŘESU
STEJNĚ JAKO KŮŇ NA OBROK
SEŠ PARDON NIC VE ZLÝM
MŮJ SLADKEJ CVOK

GITA VZPOMÍNÁŠ NA PRVNÍ RANDE
BYL TO PRO MĚ TOTÁLNÍ ŠOK

SEŠ PARDON NIC VE ZLÝM
MŮJ SLADKEJ CVOK

SPOLEHNI SE ŽE TI V LÁHVI
NECHÁM VŽDYCKY POSLEDNÍ LOK
SEŠ PARDON NIC VE ZLÝM
MŮJ SLADKEJ CVOK

KDYŽ ZŮSTANEM SPOLU
RYCHLE MI SLIB
KDYŽ ZŮSTANEM SPOLU
ŽE NÁM BUDE LÍP

I KDYBY TAHLE TKLIVÁ PÍSEŇ
MĚLA JEŠTĚ MILION SLOK
SEŠ PARDON NIC VE ZLÝM
MŮJ SLADKEJ CVOK
(Golo se práskne do hlavy)

DRUHÉ JEDNÁNÍ

Scéna č. 5

(Bauerův dům, příštího rána. Vejdou svatební hosté.)

AŤ ŽIJÍ NOVOMANŽELÉ *(sbor)*

ŽENY	PŘED CHVILIČKOU ZAČLI ZVONIT ZVONY NA VĚŽI A NA TOM ZÁLEŽÍ
MUŽI	PROČ NA TOM ZÁLEŽÍ
ŽENY	PROTOŽE TA SVATBA MUSÍ BÝT JAK NÁLEŽÍ A NA TOM ZÁLEŽÍ
VŠICHNI	MY DRŽÍME PALCE NAŠIM NOVOMANŽELŮ V DÁLCE UŽ ZNÍ ZVONY SVATEBNÍ BIM BAM BIM BAM BIM BAM BUM
	ZÁLEŽÍ NÁM VELMI NA ŠTĚSTÍ TĚCH DVOU PEVNĚ DOUFÁME ŽE MAJÍ PŘED SEBOU ŽIVOT PLNÝ SMÍCHU VESELÍ NEŽLI JE SMRT ROZDĚLÍ
	VYSLYŠELI PŘÁNÍ MATKY PŘÍRODY KDYŽ SE BEZ VÁHÁNÍ VZDALI SVOBODY A V TOM SE PRÁVĚ SKRÝVÁ TAJEMSTVÍ RADOSTI A POHODY DOKONALÉHO MANŽELSTVÍ

(Hosté odejdou, vejde Bauer.)

- BAUER Magdo? Magdo přines mi sklenici piva!
(Vejde Gita v čepičce pro služebné. Nese nápoj.)
- GITA Přál jste si pivo, pane?
- BAUER Tak počkat. Tohle je sice pivo, ale vy nejste Magda.
- GITA Ne, já jsem Gita. A přímo hořím. Uhů!
- BAUER Mně se hned zdálo, že je tady nějak horko. Takže vy jste tu nová? A víte o tom, že moje dcera si bere člověka, který trpí amnesií? Co myslíte, není to nakažlivé? A ten jeho obličej je mi povědomý... dvě oči, dvě uši jeden nos, odkud já to znám...?
- GITA Mohu vám taky položit pár otázek, pane?
- BAUER Ale ne moc složité, prosím vás. Celý den jsem připravoval pro svatebčany salát z kysaného zelí.
- GITA Kdepak je šťastná nevěsta?
- BAUER Frieda? U sebe, svléká se na svatbu.
- GITA A kde máte klíče ke svatebním darům?
- BAUER V naprostém bezpečí, tajně ukryté tady na krku, kde by je nikdo nehledal.
- GITA Najednou mám chuť vás políbit.
- BAUER Nestrašte.
- GITA Co byste si počal, kdybych se do vás zamilovala?
- BAUER To byste asi počala vy, Ne? Nevím, asi bych se odstěhoval na Papuu – Novou Guineu. Vy jste ale zvláštní vrchní sestra, věříte?

- GITA Jsem nevěřící zpěvačka na volné noze.
- BAUER Na levé, nebo na pravé?
- GITA Na obou. Měla jsem výbornou učitelku zpěvu.

SESTŘENICE V AMERICE (*Gita*)

- GITA MÁ-LI ČLOVĚK DOBRÝ PŘÍKLAD
STAČÍ JENOM NASLOUCHAT
ASPOŇ JEDNOU DVAKRÁT TŘIKRÁT
NA RYTMUS SI POZOR DÁT
- MŮJ HLAS JE VÁBIVÝ A ZRÁDNÝ
ZAVRTÁ SE JAKO ČERVOTOČ
MÉ PÍSNÍ NEODOLÁ ŽÁDNÝ
A VYSVĚTLÍM VÁM PROČ
- ZA VELKOU LOUŽÍ V AMERICE
ŽIJE MÁ SESTŘENICE
NENÍ TO ŽÁDNÁ KRASAVICE
JENŽE TEN JEJÍ ZPĚV
I KDYŽ SE NEUSTÁLE MRAČÍ
CHLAPI SE KOLEM TLAČÍ
MAJÍ JI ČÍM DÁL TÍM VÍC RADŠI
VAŘÍ SE JIM KREV
- KDYŽ ZPÍVÁ HOT JAK NELÍP MŮŽE
FRAJERŮM V SÁLE NASKAKUJE HUSÍ
KŮŽE
KDYŽ ZPÍVÁ BLUES JE SLYŠET Z DAVU
- ZA VELKOU LOUŽÍ V AMERICE
ŽIJE MÁ SESTŘENICE
NENÍ TO ŽÁDNÁ KRASAVICE
JENŽE TEN JEJÍ ZPĚV
- I KDYŽ SE NEUSTÁLE MRAČÍ
CHLAPI SE KOLEM TLAČÍ
MAJÍ JI ČÍM DÁL TÍM VÍC RADŠI
VAŘÍ SE JIM KREV

TA HOLKA MÁ ŠTÁVU
 A PROTO JESTLI SE VÁM LÍBÍ
 MOJE PŘEDNOSTI I CHYBY
 JE TO DÍKY SESTŘENICI Z AMERIKY
 ŽE JÁ JSEM TAKOVÁ
*(Gita ukradne fascinovanému Bauerovi
 klíče)*

BAUER Je rozhodnuto! Stěhuju se do Papui! Uhí!
 Uhí!Uhí!
(Ozvou se tři výstřely. Vběhne Magda)

MAGDA Pane Bauere!

BAUER Jak se opovažujete mě vyrušovat, když dělám
 „uhí, uhí“? A Co vy po mně chcete?

MAGDA Co to bylo za rány?
(vběhne Schultz)

SHULTZ Tři rány z pistole!

BAUER Netrefili mě někam?

SCHULTZ To budou určitě ty zloději, šéfe!

BAUER Zahajují pátrání!

JÍZDNÍ POLICIE – repríza č. 1 *(Bauer, sbor)*

POLICIE V RUKOU NAŠÍ POLICIE
 SKONČÍ KAŽDÝ POBUDA
 KDYŽ BŮH DÁ
 SHERLOCK HOLMES PROTI NÁM PRÝ JE
 DRUHÁ JAKOST BÍDA OSTUDA

BAUER ODCIZILI MONU LISU
 Z LOUVRU A MĚ ZAJÍMÁ
 PROČ BYCH MĚL JET DO PARÍZU
 COPAK JSEM JI ŠLOHNUL JÁ?

- POLICIE V RUKOU NAŠÍ POLICIE
SKONČÍ KAŽDÝ POBUDA
KDYŽ BŮH DÁ
(*vejde Frieda.*)
- FRIEDA Co se děje, tati? Co znamenaly ty výstřely?
(*Bauer se Schultzem odběhnou, za nimi odběhne i Magda. Vběhne Michael, a zase se práskne do hlavy...*)
- GOLO Ty seš ale vážně pěkná číča.
- FRIEDA Ach drahý, okamžitě odejdi!
- GOLO Co?
- FRIEDA Víš, že správně bych se s tebou před
obřadem ještě neměla setkat. To ty jsi
střílel? Oslavoval jsi náš sňatek. Pistole.
To je hezké.
(*Vejde Carter.*)
- CARTER Gratuluju, starouši. Promiň, že jdu pozdě.
Už je po všem? To je fantastické, jak jste se
vy dva dali dohromady. Budete spolu
šťastni. Musím najít tu svou krasavici Magdu.
Teda Amor tady má úplně lukostřelecké
závody, co? (*Odejde*)
- GOLO Vodkud znám tohodle divnýho fógla?
- FRIEDA Drahý, prosím, nevyjadřuj se tak afektovaně,
zrovna teď. Z toho návalu svatebčanů se
můžu zbláznit.
- GOLO Mám dole káru...
- FRIEDA Báječný nápad! Místo té hloupé svatby
spolu utečeme – chtěl bys? Micheale to je
tak romantické!
- GOLO Micheale? Proč mě říkáš Micheale?

- FRIEDA Protože se tak jmenuješ.
- GOLO Jo jasně. Koukej, Anno...
- FRIEDA Proč mi říkáš Anno?
- GOLO Protože tě miluju a... ano... chci abys byla šťastná... Friedo.
- FRIEDA Ale drahý, já už přece šťastná jsem!
A začínají se mi líbit i ty tvoje gangsterské způsoby. Kde máš tu káru...?
(Golo a Frieda odejdou, vstupuje Dr. Steiner, všimne si prázdné vitríny, ze které visí klíč na sňůrce, kterou známe z krku Bauera)
- BAUER Někdo odcizil svatební dary a jistě je pouze to, že já to nebyl!
(Vejde Magda.)
- MAGDA Já vám to říkala, že to není dobrý nápad dát mu ty klíče od všech léků.
- Dr. STEINER Myslel jsem, že když jej trápí vzpomínky na to děvče, co miloval, ale které nemilovalo jeho, ale drogy a pití, tak bude dobrým strážcem...
- MAGDA Ty jeho povídačky o neopětované lásce tane nice, o spravedlnosti pro všechny, mne už dost unavují. Nechápu že vám nevadí, že si z vaší kanceláře udělal svou a ještě tu lítá s ostá níma jak v blázinci...
- Dr. STEINER Ale to jsou drobnosti, nesmíte ztratit důvěru v ty, co ve vás věří...musíme dát šanci komisaři Bauerovi, aby konečně někoho dopadl. To, věřím, mu pomůže...
(zvuk odjíždějícího motocyklu)
- Dr. STEINER Co to bylo?
- MAGDA *(vykloní se z okna)* Michael a Frieda uprchli

BAUER Co teď budu dělat se vším tím kysaným
zelým!
(Zapíská na píšťalku, vběhnou strážníci)
Za nimi!

JÍZDNÍ POLICIE – repríza č. 2 *(Bauer, sbor)*

POLICIE V RUKOU NAŠÍ POLICIE
SKONČÍ KAŽDÝ POBUDA
KDYŽ BŮH DÁ
SHERLOCK HOLMES PROTI NÁM PRÝ
JE DRUHÁ JAKOST BÍDA OSTUDA

BAUER JEDNOU HONÍM BANDU SPRATKŮ
UŽ JSEM VÁM JE SKORO MĚL
JENOMŽE JSEM SI V TOM ZMATKU
DOMA KULKY ZAPOMNĚL

POLICIE V RUKOU NAŠÍ POLICIE
SKONČÍ KAŽDÝ POBUDA
KDYŽ BŮH DÁ
(Všichni odejdou.)

Scéna č. 6

*(Novomanželské apartmá v zájezdním
hostinci. Golo a Frieda. Vejde Gita převlečená
za hostinskou.)*

HOSTINSKÝ Tady máte, děti, ten schmeichel kabinet.
Snídaně a měsíční svit je v ceně. Z postýlky je
vidět Labe.

GOLO Cha! Myslíte, že se budem v posteli koukat na
Labe?

HOSTINSKÝ No tak, kdyby vás nenapadlo nic lepšího...

GOLO Hoďte nám sem nějaký víno, my si mezitím
prohlídнем to Labe a vy pak se ztraťte.

HOSTINSKÝ Jak je ctěná libost, mein Herr. *(Odejede)*

- FRIEDA To je velice útulný pokojíček, Michaeli, vid!
- GOLO Jakej Michael, porád? Jo aha, no, dnes večer bys mi měla říkat drahý, miláčku a tak, zítra budu pro tebe pro mně za mně Michael, ale dnes večer...

DNEŠNÍ NOC (*Golo, Frieda*)

- GOLO VÍM ŽE NEBUDE TAK OBYČEJNÁ
DNEŠNÍ NOC
ČEKALI JSME OBA MOŽNÁ JEN NA
DNEŠNÍ NOC
STAČÍ ŘÍCT ANO
CO PŘIJDE PAK
NA TO SE ZEPTEJ AŽ RÁNO

MĚSÍC NÁM BUDE ZÁVIDĚT
DNEŠNÍ NOC
RÁZEM ZAPOMENEM NA SVĚT
DNEŠNÍ NOC
LÁSKA SE DÁ VYLÉČIT
ZASE JEN LÁSKOU
UZDRAV MĚ
ZA DNEŠNÍ NOC

- FRIEDA Já věděla, že to bude takhle...
- GOLO Já to vůbec netušil...
- FRIEDA Jsi dnes tak skvěle sebejistý a rozhodný, miláčku.
- GOLO To jako, že jindy takovej nebejvám...? Nějak se necejtím ve svý kůži...
- FRIEDA Co se děje? Proč se díváš z okna?
- GOLO Zdálo se mně, že nás někdo sleduje.
- FRIEDA Myslíš to auto za námi, s ženou, která vypadala jako polská zpěvačka?

- GOLO Víš, Friedo, chtěl jsem tě původně vodvítz na jiný místo, ale cestou jsem si to rozmyslel. Protože ty nejsi jako vostatní holky. Věšeli se na mne jako hrozen...zvláště jedna byla neodbytná...pak krapet přebrala až ji vodvezli, nebo zabásli? Už si nevzpomínám, byl v tom ještě nějakaj zakomplexovanej, nebo zamilovanej polda...už si nevzpomínám.. jak to bylo, kdo to byl...Pak tam byl ještě nákej Dickie, jo dycky se jmenoval Dickie...ale nevím kde se po něm slehla zem....pak sem přišel sem...Ani já nejsem možná ten, za kterýho mě máš.
- FRIEDA Víím přesně, kdo jsi. A nikdy jsem tě nemilovala tolik, jako teď.
- GOLO Takže ty mě miluješ.
- FRIEDA Celým svým srdcem.
- GOLO To bysme teda mohli vyzkoušet ten výhled na řeku z postele.
- FRIEDA Ale drahý, ještě nejsme svoji.
- GOLO Je to tak důležitý – tadle příležitost se už nemusí nikdy vopakovat...
- FRIEDA Ale od zítřejší svatby se bude přeci opakovat ještě mnohokrát!
- GOLO Svatba?! Kdo se žení?
- FRIEDA Miláčku ty jsi roztomilý...já jsem z tebe úplně blázen...blázen, kdyby se z toho tak ten můj táta dostal, ale to asi jen tak nebude. Dokud se táta neuzdraví, budu jej navštěvovat d nodenně. A za kým do ústavu vlastně chodíš ty?
- GOLO do ústavu? Jakýho ústavu?

FRIEDA Milý, nech toho, nebo ti nebudu věřit, že zítra přijdeš...

GOLO A co když nebude žádný zejtra? Co když je jenom dneska? A co když jseš jenom ty a já. Nechám to na tobě. Dnes...nebo....?

FRIEDA Dnes večer!

SRDCE MI TLUČE ACH
 DNEŠNÍ NOC
 VZDYCHÁM ŠEPTÁM SI NEMĚJ STRACH
 DNEŠNÍ NOC
 STAŇ SE CO SE MÁ STÁT
 NEMUSÍME SNAD
 TOLIK POSPÍCHAT
 MŮJ BOŽE ANO
 BUDU TI VĚRNÁ
 DNEŠNÍ NOC
 POJĎ NEBE SE UŽ ČERNÁ
 DNEŠNÍ NOC
 NEŽ NÁS ROZLOUČÍ DEN
 STOKRÁT PŘIPIJEM
 NA DNEŠNÍ NOC

FRIEDA

GOLO

STAŇ SE CO SE MÁ STÁT
 STAČÍ ŘÍCT ANO
 NEMUSÍME SNAD

CO PŘIJEDE PAK
 TOLIK POSPÍCHAT

NA TO SE ZEPTEJ AŽ RÁNO
 MŮJ BOŽE ANO

MĚSÍC NÁM BUDE ZÁVIDĚT
 BUDU TI VĚRNÁ

DNEŠNÍ NOC
 DNEŠNÍ NOC

RÁZEM ZAPOMENEM NA SVĚT
 POJĎ NEBE SE UŽ ČERNÁ
 DNEŠNÍ NOC
 DNEŠNÍ NOC

LÁSKA SE DÁ VYLÉČIT
 NEŽ NÁS ROZLOUČÍ DEN
 ZASE JEN LÁSKOU
 STOKRÁT PŘIPIJEM

UZDRAV MĚ
 NA DNEŠNÍ NOC

ZA DNEŠNÍ NOC

(Políbí se. Vejde Gita a gangsteři.)

GITA

Przepraszam, kochany, dnešní noc právě skončila. Chyťte tu mrchu!

(Gangsteři popadnou Friedu a pod vedením Gity jí vynesou. Golo běží za nimi, práskne se do hlavy a změní se v Michaela. Boing!)

Scéna č. 7

(Bauerův dům, příští den ráno. Zvonek u dveří.)

HOUF OBČANŮ *(Bauer, Občan a houf občanů)*

BAUER

MAGDO CO JE TO VENKU ZA KRAVÁL?
 JESTLI NÁM NĚKDO ZASE NABÍZÍ
 KYSANÉ ZELÍ SE SLEVOU
 NEPOUŠTĚJ HO DÁL.
(Vejde houf lidí s Magdou.)

ZDRAVÍM VÁS PŘÁTELÉ CO JE TO?
 ZAČ VDĚČÍM NÁVŠTĚVĚ TÉTO?
 POČKEJTE. ŽE BY MÉ NAROZENINY?
 TY UŽ BYLY.

HOUF

NE!

BAUER CHCETE ABYCH KANDIDOVAL NA STAROSTU!

HOUF NE! NE!

BAUER ZBÝVÁ JEŠTĚ STO DALŠÍCH MOŽNOSTÍ...

HOUF NE, NE, NE, NE, NE!

OBČAN JÁ PROMLUVÍM ZA TENTO CNOSTNÝ PRŮVOD
K TÉ NÁVŠTĚVĚ MĚLI JSME VÁŽNÝ DŮVOD
TVÁ DCERA MUŽE POTKALA
SUDBOU JÍ URČENÉHO
A ROZHODLA SE VSTOUPIT S NÍM
DO STAVU MANŽELSKÉHO

BAUER MNĚ SE ROZPADLA RODINA A ON SI TU PROZPĚVUJE

HOUF DO STAVU MANŽELSKÉHO

OBČAN A NA SVATEBNÍ VESELÍ
POZVÁNÍ PŘIŠLO NÁM
SNOUBENCI ALE ZMIZELI
NEZNÁMO KDY A KAM

BAUER NO A NO A

HOUF NEZNÁMO KDY A KAM

OBČAN TAKŽE TEN SŇATEK LOGICKY
NEBUDE NIKDY PLATIT
MY NEODEJDEM BEZ DARŮ
MUSÍTE NÁM JE VRÁTIT

MAGDA PRÝ NEODEJDOU BEZ DARŮ
MUSÍME JIM JE VRÁTIT

BAUER LUPÍČI JE UKRADLI

OBČAN TO JE TVŮJ PROBLÉM

- HOUF NEČEKEJ OD NÁS ŽÁDNÝ VDĚK
CHCEME SVÉ DARY NAZPÁTEK
- BAUER VYKAŠLU SE VÁM NA VÁŠ VDĚK
- MAGDA NEBESA KDO BY TO BYL ŘEK
CHTĚJÍ SVÉ DARY NAZPÁTEK
- HOUF POKLIČKY HRNCE
A ZE SÁDRY SRNCE
A SUŠENÝ LUČNÍ KVĚT
- JAPONSKÉ HRUŠKY
A ŠPANĚLSKÉ MUŠKY
A PRAVÝ TURECKÝ MED
NE NESTOJÍME O PŮTKY A SVÁRY
JENŽE KDYŽ NENÍ ŽÁDNÁ SVATBA
NEJSOU DARY
- VZALI NÁM HRNCE
I ZE SÁDRY SRNCE
A MUSEJÍ JE VRÁTIT ZPĚT
- CHCEME SVÉ HRUŠKY
I ŠPANĚLSKÉ MUŠKY
A CHCEME JE ZPÁTKY HNED
- MĚL BY SES CHO VAT JAK ŽÁDÁ SI
MRAV
VRAŤ SVATEBNÍ DAR
VRAŤ SVATEBNÍ DARY
VRAŤ SVATEBNÍ DARY
BUĎ ZDRÁV
(Svatebčané odnesou vše co je na scéně.)
- BAUER Kazisvěti! Barbaři! Hunové! Magdo, Magdo!
Co všechno nám sebrali?
- MAGDA Co všechno? Úplně všechno, pane Bauere.
- BAUER Na to si musím sednout.

- MAGDA Sebrali i židle.
- BAUER Tak na to bude nejlepší se vyspat. Ráno moudřejší večera.
(*k Magdě*) Cože? I postel?
- MAGDA I postel!
- BAUER Magdo, řekněte mi celou pravdu. Odnesti i kanárka?
(*Magda kývne.*)
- BAUER ...To je dobře. Nesnášel jsem ho. Takže v domě nezůstalo nic, kromě nás dvou?
- MAGDA Jen my dva a ta mísa s kysaným zelím.
- BAUER Dobrá, pošlete ho a přineste mi ho sem.
- MAGDA Sůl vzali taky!
(*Zvonek u dveří.*)
- BAUER Přišli si pro to zelí! Řekněte jim, že tu nejsem, že neexistuju! Že jsem pohádková postava!
(*Bauer odejde, vejde Carter.*)
- CARTER Jak se má nejdráždivější dívka z Drážďan?
- MAGDA Dickie, nebásni a rozhlédni se kolem sebe.
- CARTER Hm, žádný nábytek. Vidím, že jdete s dobou.
- MAGDA Ale my nikam s nikým nejdeme. Nábytek odnesli svatebčani. Nechali tu jen kysané zelí, který pan Bauer připravil na svatební hostinu.
- CARTER Kysané zelí? A na svatební hostinu? Ale to je přímo signifikantní.
- MAGDA Signi...co?
- CARTER Fikantní.

HÁDEJ KDO JE NA SVĚTĚ NEJKRÁSNĚJŠÍ *(Carter, Magda)*

CARTER
 SNAD JE TO TÍM ŽE LÁSKA BÝVÁ SLEPÁ
 SNAD JE TO TÍM ŽE JSEM UŽ UNAVEN
 TAK POLKNI SLZY MOŽNÁ SE TI BRZY
 VYPLNÍ PUBERTÁLNÍ SEN
 NEVYPTÁVEJ SE KDO TO VENKU KLEPÁ
 JDI OTEVŘÍT VLÍDNĚ HO POZVI DÁL
 NENÍ TO KLAM
 ZA DVEŘMI TAM
 STOJÍ TVŮJ IDEÁL

HÁDEJ KDO JE NA SVĚTĚ NEJKRÁSNĚJŠÍ
 NO JISTĚ JSEM TO JÁ
 MŮJ PŮVAB NEZNÁ MEZÍ
 A VTOM TO PRÁVĚ VĚZÍ
 Ó JÁ JSEM ZÁZRAK O KTERÉM SE VŠEM
 ŽENÁM ZDÁ
 NE NEJSI JEDINÁ
 JESTLI TO ŘÍCI SMÍM
 SÁM SOBĚ ZÁVIDÍM

MÁLOKDO MOU KRÁSU SNESE
 MÁLOKDO SE UBRÁNÍ
 MILUJOU MĚ PROTOŽE JSEM
 K POMILOVÁNÍ
 TAK HÁDEJ KDO JE NA SVĚTĚ
 NEJKRÁSNĚJŠÍ
 BLÁZÍNKU JSEM TO JÁ

MAGDA
 ČTYŘICETPĚT TAKTŮ
 MŮŽU SI TAKY ZAZPÍVAT (Blázínku...)

HÁDEJ KDO JE NA SVĚTĚ NEJKRÁSNĚJŠÍ
 NO ANO JSEM TO JÁ
 DÍVÁM SE DO ZRCADLA
 JSEM HVĚZDA NA ZEM SPADLÁ
 Ó JÁ JSEM ZÁZRAK O KTERÉM SE VŠEM
 MUŽŮM ZDÁ
 JÁ JSEM TA JEDINÁ
 JESTLI TO ŘÍCI SMÍM
 SAMA SI ZÁVIDÍM

NEVÍM PROČ SE TVÁŘIT SKROMNĚ
 AŽ TO SLYŠÍ CELÝ SÁL
 AMERIČANI PRÝ O MNĚ
 PÍŠOU MUZIKÁL
 Ó HÁDEJ KDO JE NA SVĚTĚ NEJKRÁSNĚJŠÍ
 MŮJ BROUČKU JSEM TO JÁ
(Dr. Steiner vejde do jejich pokojíku s novinami v ruce)

- DR. STEINER To tady nemůžu mít ani chvilku klidu na čtení? Až do kuchyně je slyšet jak se na sebe mačkáte!
- CARTER Mister Bauer, žádám tímto o ruku vaší vrchní sestry.
- DR. STEINER A já zůstanu jedináčkem.... Je mi to jasné, chcete se mačkat legálně. A kdo vlastně vůbec jste?
- CARTER Bývalý hejsek, z kterého se stal věrný milovník.
- DR. STEINER No, tím se netrapte, chlapče. Nikdy není tak zle, aby nemohlo být ještě hůř. Ale vás, Magdo, nechápu. Co na něm vidíte?
- MAGDA Když si ho vezmu, stane se ze mně paní domu, pořídím si vlastní služebnou a budu jí sekýrovat.
- DR. STEINER No, to už je důvod. Slibujete, že se k sobě budete mačkat někde jinde?
- CARTER a MAGDA Slibujeme.
- DR. STEINER Tak můžete začít.
- CARTER Děkujeme pane doktore!
(Odejdou, přijde Bauer)
- CARTER KDYBY BYLO NEJHŮŘ
 JSEM KRÁSNÝ ZA NÁS ZA OBA

- OBA MY JSME JEDEN PRO DRUHÉHO
JAKO STVOŘENÍ
JE TO FAKT A PLYNE Z NĚHO
PONAUCENÍ
ŽE Z NÁS DVOU BUDE NA SVĚTĚ
NEJKRÁSNEJŠÍ
NO RYCHLE KDO TO VÍ
Z NÁS BUDE PŘECI NA SVĚTĚ
NEJKRÁSNEJŠÍ
TEN NEJKRÁSNEJŠÍ PÁR
(Vejde Michael.)
- MICHAEL Jdu se vám omluvit za ten včerejšek, pane komisaři.
- BAUER Á tady jste, vážený! Pěkný zeť, který mi uteče s dcerou!
- MICHAEL Uteče s dcerou...? Přišel jsem se omluvit za to, že jsem nedorazil na svatbu. Cítím se jak praštěný...
- BAUER Vy byste si měl nechat pojistit hlavu proti úrazu. Z toho by se dalo ve vašem případě slušně vyžít.
- MICHAEL Říkáte, že někdo utekl s Friedou?
- BAUER Ano. Ale, když jste ten někdo nebyl vy, s kým to teda vlastně utekla? Kdybych byl u toho řekl bych že vám ten člověk byl nápadně podobný.
- MICHAEL Jak jste to mohl dovolit?
- BAUER Mně se nikdo neptal! Ostatně přesvědčte se sám. Už o tom píšou v novinách.
- MICHAEL *(bere noviny- karty z kartotéky)* Počkat. Tady je vyfocený nějaký Golo Schmidt, majitel klubu 21. A... a vážně vypadá jako já. Jenom je trochu menší.
(vejde Schultz)

- SCHULTZ Pane Bauere, jakási mladá dáma přinesla tenhle vzkaz.
- BAUER (čte) „Dejte nám 100 000 marek a my vám vrátíme vaši dceru.“
- MICHAEL Frieda byla unesena!
- SCHULTZ Slečna Frieda byla unesena!
- BAUER Moje dcera byla unesena? Co vás přivedlo k tomuto závěru?
- MICHAEL Tenhle Golo Schmidt patrně unesl Friedu a vydával se při tom za mě. Já teď půjdu do jeho klubu a budu se vydávat za něj. Možná se dozvím kde Friedu skrývají. Vy se zatím pokuste najít nějaké stopy.
(*Michael odejde.*)
- BAUER Schultzi, pošlete mi sem tu mladou dámu, pokusím se najít nějaké stopy.
(*Katz odejde. Vejde Gita.*)
- GITA Dzen dobry, misiaczku.
- BAUER Ajajaj. Takže to jste vy, s tím výkupným? Pomalu se v tom přestávám orientovat. A myslím, že nejsem sám.
- GITA Mé srdce pro tebe hoří. Uhů!
- BAUER Teda madam, vy už musíte být úplně na troud!
- GITA Přišla jsem k tobě jako protřelá podvodnice, ale odcházela jsem jako zamilovaná žena. Je to láska, říkám ti. Láska! Mám pocit, jako bych celý život odmítala někoho, koho miluji...a milovala toho, koho nenávidím...

- BAUER Já nemám na lásku ani pomyšlení! Tenhle mladík se měl stát mým zetěm a kde nic tu nic! Podívejte! (*Podává jí fotku.*)
- GITA (*bere ji*) To je přece Golo! Ne to je nějaký „Michael Bramleigh z britské tajné služby“ ...? Hmm. Vypadá úplně jako Golo – jenom je trochu menší.
- BAUER Vidíte, nemůžete mě milovat. Co když i já jsem někdo jiný – jenom trochu menší?
- GITA Po všem, co bylo mezi námi, mě odkopneš?
- BAUER V těchhle botech? (*podívá se na své ústavní bačkory*) To bych asi nezvládl.. Ale dejte mi chvíli na rozmyšlenou. Přijďte se zeptat tak za čtrnáct dní.
- GITA Ne! Neopustím tě! Musíme být na zawsze razem!
- BAUER Na zawsze razem? To zní jako výhražka!

KAMKOLI PŮJDU S TEBOU (*Bauer, Gita*)

- BAUER ASI BYCH MĚL JÍT
ZA CHVÍLI BUDE TMA
- GITA NAJDROZSY JENOM KLID
JSEM NADOSMRTI TVÁ
- BAUER DRUHÁ MOŽNOST JE
ŽE ODEJDETE VY
- GITA KDYŽ DÍVKA MILUJE
MARNÉ JSOU VÝMLUVY
- BAUER DNESKA NEMÁM ČAS TO KAŽDÝ
DOBŘE VÍ

GITA

JÁ PŮJDU S TEBOU
 JÁ KAMKOLI PŮJDU S TEBOU
 ACH MŮJ MILÝ
 LÁSKOU ŠÍLÍM

JÁ FRNKNU S TEBOU
 JÁ KAMKOLI FRNKNU S TEBOU
 STAČÍ KDYŽ MI DÁŠ ZNAMEN
 PŮJDEŠ-LI DO PAPUI
 SBALÍM SVOJE RANCE
 MUSÍM JÍT A S TEBOU MÍT
 TŘI MALÉ PAPUÁNCE

JÁ PŮJDU S TEBOU
 JÁ KAMKOLI PŮJDU S TEBOU
 MÉ TOUŽENÍ
 UŽ NIKDY NIC NEZMĚNÍ

BAUER

TY PŮJDEŠ SE MNOU
 TY KAMKOLI PŮJDEŠ SE MNOU
 KDO MĚ ASI
 PŘED TÍMHLE SPASÍ

TY FRNKNEŠ SE MNOU
 TY KAMKOLI FRNKNEŠ SE MNOU
 VIDÍM V TOM ŠPATNÉ ZNAMENÍ
 VÍM ŽE SE TĚ NEZBAVÍM
 ZACHRAŇ MOJI POVĚST
 VEM SI MĚ TEĎ ZA MUŽE
 A HNED SE DÁME ROZVĚST

TY PŮJDEŠ SE MNOU
 TY KAMKOLI PŮJDEŠ SE MNOU
 MÉ SOUŽENÍ
 UŽ NIKDY NIC NEZMĚNÍ

(Muži, ženy tančí. Vejde Frieda)

FRIEDA

*(k Magdě) Není tu Michael....a pardon?
 (všimne si Dickieho na posteli)*

MAGDA

to si mne pletete s Gitou, slečno Bauerová.

FRIEDA Prosím...?

MAGDA Ale, nic...a jak se daří vašemu panu otci?

FRIEDA No, to bych se měla zeptat spíše já vás,
vrchní sestro...

MAGDA Jo, vypadalo to nadějně než se tu objevil pan
Bramleigh. I když si váš otec na nic nevzp
míná, myslím, že má podezření, že se odn
kud znají. A to už vůbec nemluvím o Gitě...

FRIEDA Pardon, ale o čem to pořád mluvíte?

MAGDA A jo, já zapomněla, že diagoza u vašeho
otce je pomatení z důvodu neschopnosti
v konávat policejní službu, ale už jste dost
velká, že byste měla vědět, že opravdový
důvod byla nešťastná láska k jedné tane
nici a zpěvačce, která ale byla zamilovaná
do někoho úplně jiného, který ale její vášn
vou lásku neopětoval.

FRIEDA ???

MAGDA A víte jak se jmenoval?

FRIEDA No to nevím...

MAGDA Golo, alias Michael Bramleigh...a ta taneč-
nice...

FRIEDA Gita!

MAGDA Boing!

FRIEDA Takže Michael sem chodí za Gitou!

MAGDA Těsně vedle

FRIEDA ???

- MAGDA Michael je tu sám jako pacient, ten se zbláznil...už ani nevím z čeho.
- FRIEDA No hlavně, že vy (*poznámená ironicky k Magdě, která je po milování s Dickiem rozčuchaná jak blázen*) jste se z toho nezbláznila...

Scéna č. 8

*(Klub „21“. Pán a paní Prestonovi pijí, Katz obsluhuje.)
(předehra dechovky)*

- PRESTONOVÁ (*úplně opilá*) Haló, barman! Kde je moje oranžáda? A dones mi jablečnej mošt.
- KATZ Bejt váma, dámo, tak to nemíchám.
- PRESTON Poslyš, brácho, moje polovička ti dá deset sodevek náskok a stejně skončíš pod stolem první.
- PRESTONOVÁ Já chci dvojitou oranžádu.
- PRESTON Dvakrát dvojitou!
- PRESTONOVÁ A nebudu to říkat dvakrát!
- OBA Dvakrát, dvakrát, dvakrát, ještě jednou dvakrát...
- KATZ Běžte domů! Dejte se léčit!

OTČINA, MATKA DECHOVKY (sbor)

- VŠICHNI ZDAR ZDAR ZDAR
NAŠÍ HUDBĚ DECHOVÉ
ŠŤASTEN JE TEN KDO JI ZNÁ
HONEM SPĚCHEJ
ZAHREJ NÁM TU
STAROU PÍSNIČKU
NEVYNECHEJ
ANI NOTU
NOTIČKU...
(nespokojení hosté přeruší dechovku)

- HOST At vystoupí Golo! My chceme Gola!
- HOSTĚ My chceme Gola!
(*Vejde gangster.*)
- GANGSTER Hej, Katzi, kde je Golo?
- KATZ To bych taky rád věděl. Už z toho začínám být blázen. Kde je Golo? Kde je Golo? Nemám šajna, kde je Golo!
(*Vejde Michael.*)
- MICHAEL Ehm, někdo si zde přál vidět Gola?
- KATZ Kam ste se vypařil šéfe? A vodkud ste splašil ty nóbl móresy?
- MICHAEL Nevypařil jsem se. Ani nesplašil.
- CARTER (*mine se s Michaelem a jde do vstupních dveří, odtud pronese*)
Ani nespláchl....
(*Vejde Gita.*)
- MICHAEL Pardon!
- GITA Tenhle přízvuk může mít jedině Michael Bramleigh. Ten chlap je tajnej agent!
- MICHAEL Ne! Já jsem Golo. Golo, jak se jmenuje, Schmik! Totiž Schmidt.
(*Carter přijde ze dveří, které jsme celou dobu považovali za vstupní. Ozve se spláchnutí.*)
- CARTER Ani nezhasnul....Nazdar Michaeli! Pardon, že ruším, ale zrovna jsem si říkal, jestli bys mi nešel za svědka na svatbu..
(*Vejde Magda.*)
....tady s Magdou.
- GITA Takže vy nejste Michael Bramleigh, že jo?

- MICHAEL Ne, ne, naprosto ne. Kdo je to Michael Bramleigh?
- CARTER Syn sira Cuthberta Bramleigho, agent britské výzvědné služby...
- MAGDA *(Odvádí Dickieho do jeho pokoje)*
Roberte, vždyť víte, že jsem vám říkala že se mi tady ještě nemáte sám co courat.
- CARTER *(zkroušeně)* Já šel jenom na záchod...
- MAGDA Dobrý den, pane Bramleigh.
- KATZ *(vytáhne pistoli)* Tak dost, Bramleighu. Pracky nahoru!
- MICHAEL Jsem Golo Schmidt osobně!
- GITA W porzondku. Když seš Golo, tak to dokaž. Spušť.
- MICHAEL Spušť? Co mám spustit?
- GITA Svý parádní číslo.
- HOSTÉ Golo! Golo!
- MICHAEL Svý parádní číslo. Moje číslo? Moje číslo, jistě... 327 38...nebo 285...?
- KATZ Lez tam!
Dámy a pánové vítejte zpět v klubu 21, kde vám majitel klubu mistr Golo zazpívá...
- MICHAEL ...ehm....
- KATZ jo , tak u toho chci bejt...
- (Katz strčí Michaela na podium, Michael se bouchne do čela)*
- GOLO Chci u toho bejt! *(hudba spustí)*

CHCI U TOHO BEJT (*Go!o*)

GOLO	<p>NIC NEUŽIJE DEJTE NA MOU RADU TEN KDO SE HLÍDÁ BEZ NOVEJCH PÍSNÍ NOVEJCH KAMARÁDŮ JE ŽIVOT BÍDA</p> <p>JAKMILE SLYŠIM VĚTU DNES NEPUDEME SPÁT HNED VOZNAMUJU SVĚTU ŽE SEM ZAS NA NĚM RÁD JO Z FLÁMU NA FLÁM A PAK ZNOVA ZPÁTKY CO VÍC SI MŮŽU PŘÁT</p> <p>KDE MUZIKA ŠLAPE AŽ ZE STROPU KAPE JO – CHCI U TOHO BEJT CHCI U TOHO BEJT</p> <p>KDE V PŮL PÁTÝ RÁNO JE VŽDYCKY NARVÁNO JO – A DÁŠ SI TAM PREJT CHCI U TOHO BEJT</p> <p>VYJDI VEN ZAMKNI A ZAHOĎ KLÍČ UJEDEM ZMIZÍME PRYČ</p> <p>KDE ŠEPTAJÍ DÁMY ŽE NEUSNOU SAMY JO – A MAJ NA TO GLEJT CHCI U TOHO BEJT</p>
ŽENY + GITA	<p>KDE MUZIKA ŠLAPE AŽ ZE STROPU KAPE JO</p>
GOLO	<p>CHCI U TOHO BEJT</p>

ŽENY + GITA CHCE U TOHO BEJT
 KDE V PŮL PÁTÝ RÁNO
 JE VŽDYCKY NARVÁNO
 JO – A DÁŠ SI TAM PREJT

GOLO CHCI U TOHO BEJT

ŽENY + GITA ÁÁÁCH

GOLO VYJDI VEN

ŽENY + GITA ZAMKNI A ZAHOĎ KLÍČ
 UJEDEM

GOLO ZMIZÍME PRYČ

GOLO A ŽENY + GITA
 KDE ŠEPTAJÍ DÁMY
 ŽE NEUSNOU SAMY
 JO – A MAJ NA TO GLEJT
 CHCI U TOHO BEJT

GITA Takhle nezpívá nikdo jiný, než můj Golo.
(Políbí ho)

GOLO Ano, jsem Golo.
*(V dohře se Golo zase práskne do hlavy.
 Boing! Katz přivede Friedu.)*

KATZ Tady máte tu svou holku, šéfe.

MICHAEL Všechno ven! Chci si promluvit s miss
 früulein Frieda Bauer o samotě.

GITA Pamatuj si, jestli si s ní něco začneš, tak tě
 voddělám!

MICHAL Promiňte, my se odněkud známe?

GITA Ty seš ale bestie. Kocham cie. *(Políbí ho)*

- MICHAEL Ano, ovšem. Děkuji mnohokrát. Danke
vielmals.. dzijekuje bardzo....
(Gita, Katz a gangsteři odejdou.)
- FRIEDA Tak to všechno byla vaše práce!
- MICHAEL Drahá!
- FRIEDA Neříkejte mi drahá. Nepřibližujte se. Nedotý-
kejte se mně.
- MICHAEL Friedo, to jsem já, Michael. Což mě nepo-
znáváš?
- FRIEDA Jak jste se mohl zachovat tak ohavně?
Unést mě a pak mě nechat ve spárech těch
ničemů?
- MICHAEL To jsem nebyl já!
- FRIEDA Ne, to jste nebyl vy. Jen muž, který vypadal
jako vy, měl stejný hlas jako vy, stejný
úsměv... Muž, který se mnou zacházel surově
a přitom tak něžně...
- MICHAEL Já ti dávám čestné slovo, že to byl ten chlá-
pek, Golo Schmidt.
- FRIEDA Tak mi ho najdi. Jestli mě máš opravdu rád,
najdi mi ho.

NENÍ TO ŠKODA? (Frieda)

- FRIEDA K MÉMU SRDCI JEN
ON KLÍČE MÁ
MŮJ ZNEJMILEJŠÍ NIČEMA
JAKÁ ŠKODA ŽE JSEM
HO NEPOTKALA DŘÍV
- FRIEDA ... než tebe. Odpusť mi, Michaeli.

- MICHAEL Ale Friedo, říkáš, že vypadám jako on, mám stejný hlas i úsměv... proč bys tedy... proč ti nestačím já?
- FRIEDA Nevím... nevím koho mám vlastně ráda. Je to Golo, nebo Michael? Už se v sobě..tobě..sobě vůbec nevyznám. *(vejde Schultz. Bauer, který je přítomen, ale nevypadá, že by to vnímal, se pojednou probere)*
- BAUER Co se to děje ?
- SCHULTZ Vaše dcera s Golem!
- KATZ Policajti, šéfe! Vobklíčili nás!
- FINALETTO** *(Gangsteři, Bauer a policie)*
- BAUER *(za scénou)* Tady komisař Bauer!
- SCHULTZ *(za scénou)* Tady komisař Bauer!
- BAUER *(za scénou)* Jménem zákona otevřete!
- SCHULTZ *(za scénou)* Jménem zákona otevřete!
- BAUER *(za scénou)* Kuš!
- SCHULTZ *(za scénou)* Kuš!
- BAUER *(za scénou)* Ty kuš!
- SCHULTZ *(za scénou)* Ty kuš!
- BAUER *(za scénou)* Kuš, nebo střelím!
- SCHULTZ *(za scénou)* Jawohl, pane komisaři!
- GITA Golo. Jsi geniální zločinec. Co teď?
- GANGSTEŘI BUĎTO NÁS VOCAĎ DOSTANEŠ NEBO A VO TOM ŽÁDNÁ

TĚ ZAŠLÁPNEME JAKO VEŠ
 TY KRYSO KRYSO ZRÁDNÁ
 ZAŠLÁPNEME TĚ JAKO VEŠ
 TY KRYSO ZRÁ TY KRYSO ZRÁ
 TY KRY KRY KRYSO ZRÁDNÁ

- MICHAEL Pánové, tak se rozhodněte! Jsem krysa,
 nebo veš?
- KATZ To je fuk! Jak vpadnou dovnitř, seš mrtvola!
- POLICIE A BAUER V RUKOU NAŠÍ POLICIE
 SKONČÍ KAŽDÝ POBUDA
 KDYŽ BŮH DÁ
 SHERLOCK HOLMES PROTI NÁM PRÝ
 JE DRUHÁ JAKOST BÍDA OSTUDA
- ZATKNEM LUMPY TO NÁS BAVÍ
 NEČEKÁME NA ROZKAZ
 PAK JE PROPUSTÍME ABY
 JSME JE MOHLI ZATKNOUT ZAS
- BAUER Kde jsi, Friedo?
 FRIEDA
- Tatínku!
- POLICIE A BAUER V RUKOU NAŠÍ POLICIE
 SKONČÍ KAŽDÝ POBUDA
 KDYŽ BŮH DÁ
(Bauer praští Michaela obuškem.)
- FRIEDA Ale tati, to byl Michael!
- BAUER Tak proč to, sakra, neřek dřív?
(Vejde Steiner.)
- DR.STEINER No, ovšem, ovšem, jak jsem si myslel.
 Ten muž trpí chronickým nedostatkem sexu.
 My tomu říkáme sexuální dluh.
- FRIEDA Bude žít, doktore?

- DR.STEINER Jestí ne, může to mít pro něj trvalé následky. Otázka zní jinak kdo to bude, pokud se probere? Vždycky když dostane ránu do hlavy, změní identitu. Je z něj buď Michael Bramleigh, nebo Golo Schmidt.
- GITA To vysvětluje úplně všechno!
- VŠICHNI Úplně všechno?
- GITA No, úplně všechno ne – ale lecos to vysvětluje, že?
- DR.STEINER Třeba ho ta poslední rána proměnila nadobro.
- FRIEDA Ale v koho, doktore?
- DR.STEINER Když se probere z komatu a pozná slečnu Gitu, je to Golo. Když pozná vás, je to Michael. Když pozná mě, je to jistá číšnice z Hamburgu a jmenuje se Lulu.

NENÍ VE SVÉ KŮŽI *(Všichni)*

- VŠICHNI TEN TAJUPLNÝ MUŽ
NÁM NEDÁ POKOJE
A ZA OKAMŽIK UŽ
POZNÁME KDO TO JE
- STRÁŽNÍCI JE MICHAEL
- GANGSTĚŘI JE GOLO
- STRÁŽNÍCI JE MICHAEL
- GANGSTĚŘI JE GOLO
- STRÁŽNÍCI MICHAEL
- GANGSTĚŘI GOLO
- STRÁŽNÍCI MICHAEL

GANGSTERI	GOLO
STRÁŽNÍCI	MICHAEL
GANGSTERI	GOLO
VŠICHNI	ÁCH
FRIEDA	AŽ PŘIJDE K SOBĚ NA KOLENA KLEKNE CHVÍLI ZAVÁHÁ A POTOM ŘEKNE JSEM MICHAEL BRAMLEIGH JSEM ŘÁDNÝ BRIT PTÁM SE FRIEDO CHCEŠ SI MĚ VZÍT
VŠICHNI	JSEM MICHAEL BRAMLEIGH JSEM ŘÁDNÝ BRIT PTÁM SE FRIEDO CHCEŠ SI MĚ VZÍT
GITA	AŽ PŘIJDE K SOBĚ SE MNOU TO SNAD SEKNE VSADÍM SVOJI POVĚST ŽE MI ŘEKNE MÁŠ KLIKU GITO JSEM GOLO SCHMIDT UŽ ŽÁDNÝ KECY CHCI S TEBOU ŽÍT
VŠICHNI	MÁŠ KLIKU GITO JSEM GOLO SCHMIDT UŽ ŽÁDNÝ KECY CHCI S TEBOU ŽÍT TEN TAJUPLNÝ MUŽ NÁM NEDÁ POKOJE A ZA OKAMŽIK UŽ POZNÁME KDO TO JE ÁCH <i>(Michael zasténá.)</i>
DR.STEINER	Ticho! Probouzí se!
MAGDA	Uvidíte, že jeho první slova budou „Kde to jsem?“
MICHAEL/GOLO	Kde to jsem?
MAGDA	Já to tušila.

- DR.STEINER Poznáváte mě, pane?
- MICHAEL/GOLO Ne.
- DR.STEINER Takže Lulu si můžeme škrtnout. Poznáváte někoho ze zde přítomných? Například tuto slečnu?
- MICHAEL/GOLO Co je s ní...?
- DR.STEINER Nebo slečnu Gitu?
- MICHAEL/GOLO Slečna Gita... fräulein Frieda... Gita... Frieda...
- FRIEDA
 V DOBRÉM NEBO ZLÉM
 CHCI S TEBOU BÝT
 A PO JINÉM
 UŽ NETOUŽIT
 VRAŤ SE KE MNĚ PROSÍM
 AŤ JE VŠECHNO ZAS JAK DŘÍV
- GITA
 KDYŽ ZŮSTANEM SPOLU
 NE NENÍ TO VTIP
 KDYŽ ZŮSTANEM SPOLU
 HNED NÁM BUDE LÍP
 MICHAEL/GOLO + GITA
 I KDYBY TAHLE TKLIVÁ PÍSEŇ
 MĚLA JEŠTĚ MILION SLOK
 SEŠ PARDON NIC VE ZLÝM
 MŮJ SLADKEJ CVOK
- FRIEDA Doktore, oni zpívají duet! Může to znamenat, že on je Golo, vždycky byl Golo a miloval vždycky jenom tuhle osobu?
- Dr.STEINER Jak to mám vědět?
(Rozčilená Frieda strčí do Michaela, ten se bouchne do hlavy)
- MICHAEL/GOLO Co mi to děláš?
- FRIEDA odpust...Golo...(zkouší)

- MICHAEL/GOLO ...Golo? (*mne si bouli*)...proč mi říkáš Golo...,Pojď, vypadnem z tohodle blázince...pojď milá.
(*Frieda se s viditelnou úlevou do něho zavěsí. Michael s Friedou odchází*)
- MICHAEL/GOLO Už jsem myslel Marie, že se mnou nechceš nic mít.
- FRIEDA Marie? Proč mi říkáš Marie?
- MICHAEL A je to tak důležitý?

JAKÁ ŠKODA – finále (*Všichni*)

- VŠICHNI KONEC BLOUDĚNÍ
A SAMOTY
JEN TY A JÁ
JEN JÁ A TY
JAKÁ ŠKODA ŽE NÁS
TO NEPOTKALO MNOHEM MNOHEM
DŘÍV

K O N E C

©PARDON MY ENGLISH
George & Ira Gershwin®, Morrie Ryskind and Herbert Fields
©All rights reserved

Program vydalo
Národní divadlo moravskoslezské,
příspěvková organizace statutárního města Ostrava
Čs. legií 148/14, 701 04 Ostrava – Moravská Ostrava
www.ndm.cz

Ředitel Jiří Nekvasil
Šéfka souboru opereta/muzikál Gabriela Petráková
Redakce programu Patrick Fridrichovský
Výtvarné zpracování programu a sazba Lubomír Šedivý
Fotografie Radovan Štátný
Fotografické materiály archiv autora

Tisk Ringier Axel Springer Print CZ a.s.

©PARDON MY ENGLISH
George & Ira Gershwin®, Morrie Ryskind and Herbert Fields

Autorská práva k celosvětovému užití hudby George a Iry Gershwinových®
pro tuto inscenaci jsou poskytována rodinou Gershwinových.

Označení Gershwin™, George Gershwin® a George & Ira Gershwin®
jsou registrované ochranné známky společnosti Gershwin Enterprises.

Muzikál PARDON MY ENGLISH® je uváděn s laskavým svolením
společnosti TAMS-WITMARK MUSIC LIBRARY, INC., NEW YORK.

Činnost Národního divadla moravskoslezského,
příspěvkové organizace statutárního města Ostrava,
je financována z rozpočtu města Ostravy.

Aktivity NDM jsou také finančně podporovány
Ministerstvem kultury České republiky
a Moravskoslezským krajem.

Furia, Ph.: Ira Gershwin: The Art of the Lyricist (First ed.). New York:
Oxford University Press, 1996. ISBN 0195082990.
Prostějovský, M.: Muzikál expres, Větrné mlýny, Brno 2008. ISSN
9788086907499

Mediální partner inscenace

Frekvence 1

OSTRAVA!!!

deník

Inscenační tým: Šimon Caban (režie a scéna), Jana Hanušová (choreografie),
Simona Rybáková (kostýmy)

Šimon Caban, scéna PARDON MY ENGLISH

Václav Morys (komisař Bauer) a company

Martina Šnytová (Frieda), Radim Schwab (Golo)

Radim Schwab (Golo), Hana Fialová (Gita)

Robert Jícha (Golo), Martina Šnytová (Frieda)

Eva Zbrožková (Magda), Tomáš Novotný (Carter)

Tomáš Novotný (Carter), Marcel Školout (Dr. Steiner), Eva Zbrožková (Magda)

Martina Šnytová (Frieda), Eva Zbrožková (Magda), Tomáš Novotný (Carter)

Robert Jícha (Golo) a company

Hana Fialová (Gita), Robert Jícha (Golo), Miroslav Urbánek (Pan Preston),
Petra Langerová (Paní Prestonová)

Hana Fialová (Gita), Marcel Školout (Dr. Steiner), Martina Šnytová (Frieda),
Robert Jícha (Golo)

Hana Fialová (Gita), Robert Jícha (Golo) a company